

Curierul Adventist

ORGAN AL CULTULUI CREȘTIN A.Z.S.
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

NUL LVIII
EPTEMBRIE — OCTOMBRIE
1980

LUCRĂRILE

cele de a X-a Sesiuni
a Adunării Generale Elective Ordinare
a Uniunii de Conferințe A.Z.S.

București

20 iulie 1980

Jnt-un cadru solemn, sărbătorește, au avut loc în ziua de 20 iulie 1980, lucrările celei de a X-a Sesiuni a Adunării Generale Elective a Uniunii de Conferințe A.Z.S., lucrări ce s-au desfășurat la sediul Cultului, din București, str. Labirint 116.

Aceste lucrări s-au desfășurat sub semnul unor evenimente majore din viața Cultului Creștin A.Z.S. din țara noastră și anume: aniversarea a unsprezece decenii de existență și activitate a Bisericii A.Z.S. din România; împlinirea a șase decenii de la organizarea — în 1920 — a Uniunii de Conferințe A.Z.S. din patria noastră; și sărbătorirea a trei decenii, 1950—1980, de la recunoașterea Bisericii A.Z.S. ca Cult, în Republica Socialistă România, așa cum s-au prezentat pe larg lucrurile în numărul festiv al revistei noastre (nr. 5—6/1980).

Pentru aceste lucrări, Comitetul plin al Uniunii de Conferințe a hotărât să invite pe toți pastorii și pastorii pensionari, ca împreună cu delegații aleși și cu cei de drept, să participe la această jubiliară Sesiune a Adunării Generale a Uniunii de Conferințe A.Z.S.

La aceste lucrări, am avut plăcuta ocazie de a avea ca oaspeți, în mijlocul nostru, pe frații: Neal Wilson, președintele Conferinței Generale A.Z.S. și E. Ludescher, președintele organizației adventiste Diviziunea Euro-Africa. Fr. Wilson s-a aflat pentru prima dată în țara noastră, așa că orice ocazie ce i se oferea, era o premieră, pe care o trăia cu mult interes și intensitate.

Aceste ocazii, în care mecanismul organizatoric se pune în funcțiune pentru a da bisericii posibilitatea să-și aleagă conducerea pentru un nou termen statutar, sînt momente de profunde semnificații, momente în care spiritul de responsabilitate, de consacrare și de respect față de biserică

MESAJUL

cele de a X-a Adunări Generale a Uniunii de Conferințe A.Z.S.,
adresat credincioșilor, comitetelor comunităților și pastorilor Bisericii A.Z.S.
din Republica Socialistă România

Iubiți Frați

„Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos” (2 Petru 1, 2).

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești” (Ef. 1, 3).

Noi, delegații aleși de voi și intruniți la București în cea de a X-a Sesiune Ordinară a Adunării Generale Elective a Uniunii de Conferințe A.Z.S. din țara noastră, ne adresăm vouă, scumpi și iubiți frați în Hristos Isus, salutându-vă cu considerație și dragoste frățească.

Ca delegați la aceste lucrări deosebite din viața Bisericii noastre, ne-am adunat pentru a aduce slavă lui Dumnezeu „pentru că mare este bunătatea Lui”; ne-am adunat pentru a-I mulțumi pentru jertfa supremă a Fiului Său, „pentru că oricine crede în El să nu piară ci să aibă viața veșnică”, și ne-am adunat pentru a-I fi recunoscători pentru tot ceea ce El a făcut pentru fiecare dintre noi, pentru Biserica Sa, și pentru patria noastră pînă în clipa de față.

Am fost prezenți la acest moment de referință din istoria Bisericii noastre din România pentru a ridica un Eben-Ezer, un altar al mulțumirilor și recunoștinței, un altar al reconsecrării noastre, văzînd modul minunat în care Dumnezeu a condus Biserica Sa în acești 110 ani de existență și activitate a Bisericii A.Z.S. în patria noastră, 1870—1980, pentru modul în care a ocrotit și dezvoltat organizația Bisericii în scurgerea a șase decenii de la organizarea Uniunii (1920—1980), să fim recunoscători lui Dumnezeu și Autorităților țării noastre pentru actul consfințirii libertății și egalității depline ca Cult, 1950—1980, putînd spune cu deplină mulțumire și recunoștință: „Pînă aici ne-a ajutat Dumnezeu”.

Am fost prezenți la această importantă lucrare organizatorică a Bisericii noastre, pentru că în conformitate cu prevederile sacre ale organizației noastre bisericești să ne exercităm mandatul pe care Dumnezeu și Biserica ni l-a dat, spunîndu-ne cuvîntul și luînd parte activă la organizarea Conducerii Bisericii din țara noastră și de a acționa — ca organ deliberativ suprem al Bisericii A.Z.S. din scumpa noastră patrie — pentru binele și prosperitatea Bisericii ai căror membri și slujitori sîntem.

Noi, delegații și participanții la aceste lucrări, dăm slavă lui Dumnezeu pentru manifestarea cu bogăție a prezenței divine în mijlocul nostru, prezență ce a fost simțită în toate lucrările și manifestările ce au avut loc cu această ocazie. Aducem slavă lui Dumnezeu pentru manifestarea iubirii frățești și a unei armonioase și fructuoase colaborări, atît în plenum adunării, cît și în cele patru comitete de lucru ale Adunării Generale Elective a Uniunii, pentru spiritul de principialitate și respect față de doctrina și organizația Bisericii noastre, spirit ce s-a dovedit PRIN UNANIMITATEA cu care s-au luat toate hotărîrile, fie că a fost vorba de lucrările în plenum Adunării Generale, fie că ne referim la lucrările comitetelor ce au acționat cu această ocazie.

Sîntem recunoscători lui Dumnezeu pentru spiritul bun în care s-au desfășurat și se desfășoară viața și activitatea Bisericii noastre, pentru liniștea, pacea și libertatea de care ne bucurăm. Conștienți de toate aceste realități, înălțăm glasul mulțumirii noastre la tronul Tatălui ceresc și mulțumim înalțelor Autorități din patria noastră, pentru acordarea unei depline libertăți de manifestare a vieții noastre religioase, în conformitate cu mărturisirea noastră

de credință și principiile organizatorice ale Bisericii din care facem parte.

Considerăm că este de datoria fiecăruia dintre noi și a tuturor laolaltă, să asigurăm Conducerea țării noastre și Departamentul Cultelor de faptul că noi, credincioșii Adventiști de Ziua a Șaptea din Republica Socialistă România, dăm o înaltă apreciere modului în care — nediscriminatoriu — aplică principiile libertății religioase statuate în Constituția țării și a modului în care aceasta rezolvă — cu înțelegere — cerințele vieții noastre religioase; apreciem mult climatul de pace, libertate și echitate în care sînt tratați toți cetățenii patriei noastre, indiferent de convingerile lor religioase sau de naționalitatea lor.

Dorim să asigurăm înaltele Autorități, că noi, ca cetățeni ai patriei noastre, vom munci cu dăruire pentru binele și prosperitatea patriei noastre, aducîndu-ne în mod neprecupețit, aportul la dezvoltarea patriei și la edificarea unei Româнії noi. Dorim să subliniem și cu această solemnă ocazie respectul și supunerea noastră față de Autoritatea de stat și ne angajăm cu tot ceea ce ne stă în putință și este conform cu credința și practicile noastre, a sprijini activ, tot ceea ce este spre binele și înflorirea patriei, abținîndu-ne de la tot ceea ce ar stîrbi demnitatea și prestigiul patriei noastre iubite.

Iubiți Frați,

Considerăm că este de datoria noastră a atrage atenția tuturor asupra necesității de a fi păstrători ai comorilor spirituale ce ne-au fost încredințate, de a ne trăi viața noastră spirituală în temere de Dumnezeu, abținîndu-ne de la tot ceea ce nu poate primi sigiliul și aprobarea cerului. Spiritul de independență, de critică, de ieșire din organizație, este spiritul ce vrea să aducă dezbinare între frați și să împiedice lucrarea sfințirii pe care Dumnezeu dorește s-o desăvîrșească în viața fiecăruia dintre noi. Nu spuneți „Bun venit” și nu vă deschideți inimile nici în fața acestui spirit diabolic și nici a aducătorilor lor, ci mai degrabă condamnați-le.

Sîntem conștienți de faptul că noi, supunîndu-ne iubirii divine și lucrînd în colaborare și dragoste frățească unii cu ceilalți, și toți supunîndu-ne — din îndemnul cugetului — rînduieților și cerințelor divine, vom putea conlucra cu cerul la mîntuirea noastră și a altora.

Să trăim și să lucrăm în vederea păstrării unității doctrinare și organizatorice a Bisericii noastre, și să rugăm pe Bunul Dumnezeu, ca Duhul Său cel Sfînt să realizeze în viața noastră dezideratul divin al unei vieți de rugăciune, de cercetare a Cuvîntului lui Dumnezeu și a trăirii „credinței ce a fost dată sfinților odată pentru todeauna”. Să facem din acestea subiectul comuniunii noastre cu cerul.

Ca Adventiști de Ziua a Șaptea ne reafirmăm credincioșia noastră față de Mintuitorul nostru și sîntem încredințați că moartea Lui ispășitoare și lucrarea Lui de Mare Preot din Sanctuarul ceresc conlucreează la restatornicirea legăturii dintre om și Dumnezeu. De asemenea, sîntem hotărîți să nu dăm ocazie spiritului de dezbinare și apostazie să-și facă lucrarea în mijlocul nostru, conștienți fiind că trebuie să cercetăm totul și să nu dăm în nici un fel cîștig de cauză celui rău.

Apreciem foarte mult și mulțumim lui Dumnezeu și Autorităților țării noastre pentru bucuria și

O EPOCĂ STRĂLUCITĂ DE ÎNĂLTARE A ROMÂNIEI 1965 — 1980

Îuțem socoti și afirma că anul 1965 constituie începutul unei noi epoci în istoria țării noastre, an ce a căpătat valoare de simbol și piatră de hotar pentru prezentul și viitorul patriei și al națiunii. Această luminoasă perioadă istorică, caracterizată ca fiind cea mai strălucită epocă de înălțare a României, a beneficiat de o adevărată explozie de idei, gânduri și fapte, care au propulsat țara pe o traiectorie de progres și civilizație multilaterală pentru întreaga suflare românească. Ne dăm deci cu toții seama că am trăit conștienți un deceniu și jumătate la o înaltă temperatură de muncă, de creație, de împliniri spirituale și etice, timp în care s-a făurit incontestabil o măreață operă de ctitorie, verificându-se încă o dată, instinctiv atât de sigur al poporului român, care, în clipele de răscruce pentru destinul său, și-a ales fără greș exponenții, acei oameni între oameni, capabili să-și asume rolul de portdrapel și funcția de portvoce, care să înlătuiească magistral această înaltă misiune.

Împreună cu întreaga opinie publică, apreciem pe drept cuvânt,

S U M A R

- Lucrările Sesiunii a X-a
- Mesajul Sesiunii . . . cop. II
- O epocă strălucită . . . 1
- Hotărârile Sesiunii . . . 9
- Telegramme 11
- Raportul Președintelui 12
- Realizări 14
- Mesaje adresate Sesiunii 20

că această perioadă de aur a României constituie epoca cea mai fertilă, cea mai bogată în înlătuiri din istoria de două ori milenară a țării noastre. Acest timp atât de dens, această perioadă cu adevărat triumfală, a irumput în viața patriei și a devenirii ei, prin alegerea la cirna țării a Excelenței Sale, Domnul Nicolae Ceaușescu, personalitate puternic ancorată în trecutul de luptă al țării noastre pentru libertate și hotărât să redea României forța economică și locul ce i se cuvine printre națiunile lumii. De atunci și pînă astăzi, drumul României a fost drumul unei neîntrerupte ascensiuni, un drum

care a dus și duce cu fiecare etapă parcursă, către marile orizonturi ale civilizației și culturii.

De aceea, mai, înainte de alte considerente, trebuie să relevăm că dezvoltarea și modernizarea rapidă și profundă a structurilor economice și sociale ale țării, se leagă nemijlocit de prezența în fruntea statului nostru a Domnului Nicolae Ceaușescu, de magnifica activitate pe care Domnia Sa a desfășurat-o și o desfășoară, de abnegația cu care se dăruie slujirii intereselor supreme ale națiunii. Bărbat de stat de excepție, înzestrat cu un realism vizionar, cu o cunoaștere deosebită a principiilor ce guvernează dezvoltarea societății, cu o pilduitoare clarviziune asupra dinamicii fenomenelor ei, este pe drept numit ctitorul inspirat și vizionar al noii civilizații ce se edifică sub ochii noștri, pe străbuna vatră a patriei. Sub conducerea sa înțeleaptă, curajoasă și multilaterală, statul nostru a elaborat și promovează o politică de mare amplitudine, o strategie îndrăzneată, eșalonată pe termen lung și cuprinzând un complex de soluții. Prin inițiativele și hotărârile luate de atunci încoace, s-a inaugurat perioada cea mai fertilă și cea mai bogată în înlătuiri pentru dezvoltarea forțelor de producție, factor determinant al înălțării economice a țării. În conformitate cu aceste hotărâri, îmbogățite și nuanțate pe parcurs în raport cu cerințele fiecărei etape, principalul accent s-a pus și se pune pe accelerarea ritmului industrializării. În legătură cu necesitatea acestor lucrări, președintele țării spunea categoric: „În viața popoarelor se ivesc anumite momente de răscruce. Un asemenea moment trăiește astăzi națiunea noastră. Ori vom ști să-l folosim și să ajungem din urmă țările dezvoltate, ori vom condamna poporul nostru la înapoiere economică și socială”. Ritmul cel înalt și fierbinte pe care l-a cunoscut de atunci și pînă astăzi dezvoltarea industriei, poate fi socotit un adevărat fenomen, consecvent și neinfluențat de nici un fel de impulsii negative din economia mondială. Volumul producției globale al acestei ramuri este astăzi de 53 ori mai mare decât acela al anului 1938, iar specialiștii au constatat că dinamica industriei românești a atins cotele cele mai înalte în acești ultimi 15 ani, fiind valoarea produselor realizate a crescut de cinci ori.

Anii care au trecut de atunci și pînă astăzi, sînt anii cei mai fertili și pentru ceea ce numim

creșterea calității vieții. Obiectivul fundamental al societății noastre, așa cum se afirmă deseori, este asigurarea unui nivel de trai material și spiritual, demn și înfloritor, pentru întregul popor. Recent, Conducătorul patriei noastre spunea: „Putem spune cu mîndrie că tot ceea ce înlătuim este destinat bunăstării și fericirii omului, întregului popor, asigurîndu-i o viață tot mai demnă, îmbelșugată, liberă și fericită”. Avem, putem spune, o asemenea cotă a calității vieții, care asigură fiecăruia dintre noi condițiile de bază pentru obținerea unui nivel superior al cerințelor unei vieți demne.

România ultimilor cincisprezece ani a înregistrat și în domeniul științific și tehnic, un bilanț fără precedent. Strălucita afirmare a științei românești este o realitate recunoscută nu numai pe plan intern, ci și în lumea întreagă. Frontul viu, care sînt generațiile de cercetători, ca și instituțiile în care aceștia își desăvîrșesc cunoștințele, se poate spune că aparțin acestui deceniu și jumătate. Țara noastră posedă un învățămînt modern și mari resurse de inteligență creativă, tenace, perseverentă, valori care constituie astăzi bunuri inestimabile ale națiunii noastre.

Acești 15 ani de împliniri în planul producției materiale, sînt în același timp, ani de efervescență în planul formării omului nou: cunoscător, entuziast, plin de avînt și curajos, competent, avînd sentimentul demnității naționale, cu inima bătînd la fel cu inima țării, cu întreaga suflare românească.

Iată deci în linii generale, pe multiple laturi calitative și cantitative, că în dezvoltarea economico-socială a României în acești cincisprezece ani, 1965—1980, s-au înregistrat progrese de importanță considerabilă. Toate acestea s-au realizat prin munca plină de abnegație a poporului, printr-o unitate de nezdrunținat a tuturor oamenilor muncii. „Stadiul la care am ajuns, este expresia muncii eroice a poporului nostru, a hotărîrii și încrederii lui”, spunea președintele Nicolae Ceaușescu, „a capacității noii orînduirii de a asigura întregii națiuni un înalt nivel de civilizație materială și spirituală”.

Ca oameni ai credinței, ne bucurăm de aceste realizări, căci pentru înlătuirea lor am contribuit și noi cu munca noastră neprecuțată, cu conștiința faptului că sîntem datori a pune umărul la edificarea unei patrii pe măsura timpului pe care-l trăim.

De aceea, mulțumitori și plini de recunoștință pentru libertățile de care ne bucurăm, vom munci mai departe cu sîrguință și vom fi alături de țara întreagă pentru edificarea unei României prospere, bucurîndu-ne de izbînzile ei și împlinîndu-ne în viața și munca ei spre realizarea păcii, prosperității și bunăi înțelegeri între toți fiii ei, și în lumea întreagă.

Redacția

LUCRĂRILE

cele de a X-a Sesiuni a Adunării Generale Elective Ordinare
a Uniunii de Conferințe A.Z.Ș.

București, 20 iulie 1980

(urmare din cop. I)

și organizația ei, este chemat să se manifeste în toată plenitudinea lui. Când delegații aleși de întreaga biserică vin să-și îndeplinească mandatul, ei poartă pe umerii lor răspunderea față de tot ceea ce s-a realizat până în momentul acela, răspunderea față de jertfele și eforturile a generații de fii și fiice ale lui Dumnezeu, făcute pentru edificarea Bisericii și împlinirea mandatului divin încredințat lor, cum și față de viitorul ei, față de ceea ce este chemată Biserica să facă în anii ce-i stau înainte. Stînd și cumpănind cu seriozitate și sinceritate lucrurile, răspunderea este înfricoșătoare, ea este legată de mîntuirea celor chemați la aceste lucrări și a multor altora. Este momentul adevărului... Momentul în care sîntem chemați să înțelegem că lucrările electivă nu sînt ocazii ale realizării unor ambiții personale sau a unor aranjamente subiective, urmărind interese meschine, ci momentul unor lucrări ce se reclamă a fi desfășurate... „In balanța ce nu dă greș” a cerului. Cel puțin, în măsura în care omul dorește să colaboreze cu Duhul Sfînt, conștient fiind de limitările de lut ale imperfecțiunii umane. Și nu putem vorbi și acționa în asemenea momente decît numai în termenii idealului pe care sîntem chemați a-l urmări și realiza, în măsura în care vom îngădui Duhului lui Dumnezeu să rea-

lizeze acest deziderat divin cu noi, „Ordinea” spune inspirația divină, „este legea cerului, și ea ar trebui să fie și legea poporului lui Dumnezeu de pe pămînt” (T.M. 26). După cum nu poate exista un corp omnesc activ, viu, dacă membrele lui nu sînt în mod organic unite, funcționînd împreună sub un control central (1 Cor. 12, 4-5.12.27-28), tot astfel, nu poate exista o biserică vie, care să crească, să fie prosperă, dacă membrii ei nu sînt cuprinși într-o organizație unitară, fiecare în parte și toți laolaltă îndeplinindu-și îndatoririle date lor de Dumnezeu și funcționînd sub conducerea unei autorități constituite după sfatul și inspirația divină.

Trebuie să fim recunoscători lui Dumnezeu pentru temeinicia organizației în Biserica Sa și să facem totul pentru păstrarea unității și integrității ei, cheazăse a unei activități care să se înscrie în cadrul mandatului pe care Dumnezeu l-a dat Bisericii Sale.

Începînd de vineri, 18 iulie, delegații și invitații soseau la sediul Uniunii, cu zîmbetul bucuriei întîlnirilor frățești ce ne erau rezervate, și erau rînd pe rînd conduși către locurile unde aveau să fie cazați pentru următoarele trei zile. Ceva din atmosfera marilor evenimente se putea citi pe fața fiecăruia. Erau ocazii sărbătorești pe care le trăiești o dată în viață.

Serviciile divine din acest Sabat binecuvîntat și-au avut partea lor unică. Începînd cu serviciul divin de vineri seara și pînă la serviciul divin din Sabat după-amiază de la Comunitatea Grant, oaspeții noștri, fr. N. Wilson și E. Ludescher, au avut ocazia să cunoască personal comunitățile și pe frații din toate comunitățile din București, împreună cu delegații și invitații ce au fost împărțiți pe comunități. Această frățescă și împreună simțire cu frățietatea noastră mondială, a dat întîlnirilor o solemnitate deosebită. Adevărurile simple, dar permanent valabile ale Sfîntelor Scripturi rostite cu aceste ocazii, au arătat spre Domnul și Mîntuitorul nostru Isus Hristos, înălțîndu-L, „pentru ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viața veșnică” Ioan 3, 16.

La serviciul divin din Sabat de după amiază, într-un cadru solemn, a avut loc întărirea prin binecuvîntare a noi tineri pastori, și anume:

Frații: Dumitrescu Eugen și Pirvan Ștefan, din Conferința

Bacău; Popovici Dan-Basarab, și Forray Lazar, din Conferința Sibiu, cu sediul la Timișoara; Geantă Ion și Pătrașcu Emilian, din Conferința București. În cuvîntul rostit cu această ocazie, fr. N. Wilson a subliniat importanța și responsabilitatea pastorului și a familiei lui. A scos în evidență caracterul lucrării unui pastor și cerințele lucrării la care este chemat. Biserica și lumea are nevoie de oameni care să fie conștienți de chemarea și menirea lor, bărbați care să stea la postul datoriei lor, ca acul magnetic spre pol, oameni care să fie plini de iubirea Domnului Hristos și care, asemenea Lui, să fie dispuși să facă totul pentru binele și fericirea semenilor lor. Astfel de oameni, astfel de slujitori ai lui Dumnezeu și ai aproapelui trebuie să fim toți cei chemați a purta răspunderea de conlucrători împreună cu Dumnezeu.

Rugăciunea de binecuvîntare a fost înălțată de fr. E. Ludescher, iar frații M. Pîrvan, secretar al Uniunii și N. Popescu, președinte al Conferinței București, au rostit cuvintele de primire și de trimitere a noilor pastori în lucrarea lor.

Ori de cîte ori asistăm la cobilirea în apa botezului a noi suflete, care încheie astfel legămîntul credinței cu Mîntuitorul lor, și ori de cîte ori noi tineri slujitori ai adevărului lui Dumnezeu sînt puși deoparte pentru lucrarea Sa, dăm slavă lui Dumnezeu pentru viabilitatea Bisericii Sale, pentru temeinicia lucrării prezente și viitoare și pentru că harul Său încă mai face apel la pocăință, mai înainte de a fi prea tîrziu.

Sabatul de la 19 iulie a fost un Sabat plin, cu un program bogat, cînd ne-am putut bucura împreună, cînd unitatea frățescă s-a manifestat plener, cînd în deplină libertate ne-am putut manifesta bucuria întîlnirii laolaltă și am putut avea pătășie cu frățietatea noastră mondială.

„O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui, față de fiii oamenilor” (Ps. 107, 31).

Duminică, 20 iulie 1980

Lucrările Adunării Generale Elective au fost începute printr-o oră de rugăciune, ocazie în care fr. N. Wilson a scos în evidență necesitatea ca Duhul Sfînt să fie lăsat să lucreze, necesitatea cunoașterii responsabilității noastre, importanța și solemnitatea lucrărilor ce urmează. Ora de rugăciune s-a

Dumitru Popa
Reales președinte al Uniunii de Conferințe A.Z.S.

încheiat cu consacrarea tuturor celor prezenți în vederea aducerii la îndeplinire a lucrărilor.

Cînd s-au deschis lucrările Adunării Generale Elective Ordinare și s-a dat citire convocării ei, se aflau în sală următorii delegați aleși și delegați de drept :

Ciucă Ioan, Stoica Dumitru, Pătrașcu Emilian, Chițu Marin, Vasilescu Gabriel, Strîmbu Gheorghe, Soare Ioan, Delicote Nicolae, Bastoreală Nicolae, Faluvegy Dezideriu, Mîndăianu Stan, Alexe Constantin, Gișman Nicolae, Barbu Ioan, Vasile Constantin, Delea Alexandru, Resteașan Gheorghe, Nösner Gottfried, Orban Ioan, Kiss Ioan, Roșca Viorel, Chețan Emil, Bidiuc Ioan, Mîrea Ionel, Dumitrașcu Dumitru, Colțuneac Vasile, Bodnariuc Ioan, Roșca Emanuel, Moldovan Aron, Păcuraru Bazil, Rusu Gheorghe, Micu Samuel, Stoiu Ioan, Safciu Ioan, Răducanu Petre, Voinea Gabriel, Gheorghită Costel, Lepădatu Florea, Popa S. Ioan, Roșu Ioan, Danciu Vasile, Toma Alexandru, Farkaș Daniel, Blotor Pompiliu, Cazan Ștefan, Moraru Petre, Alexandru Paul, Bertalan Iosif, Hodoboc Constantin, Dănăiață Mircea, Popa Dumitru, Pirvan Marin, Dumitrescu Nelu, Petcu Constantin, Niculescu Teodor, Moldovan Ioan, Popescu Nicolae, Timiș Alexandru, Chiorescu Costache, Deac Gligor Pascu Năstase, Secuț Petru, Indricău Gheorghe și Popa Mihai.

Delegați supleanți : Zăbavă Ioan, Moisan Petre, Constantin Nicolae, Enache Marin, Pușcaș Vasile, Zamfir Damian, Vrînceanu Aurel, Kestner Radu, Baicu Leonida, Sălăjan Victor, Butnaru Dumitru, Jurcă Iosif.

În sală se aflau, de asemenea, ca invitați :

a) Toți pastorii și pastorii pensionari (cei care au putut să vină) ai Cultului nostru.

b) Frații Neal Wilson și Edwin Ludescher.

c) Din partea Departamentului Cultelor a fost prezent Dl. Director

adjunct Iulian Sorin însoțit de Dl. Inspector general G. Cirstoiu.

Constatîndu-se prezența tuturor delegaților și deci împlinirea prevederilor statutare, fr. Dumitru Popa, președintele în funcție al Uniunii, declară cea de a X-a Sesiune a Adunării Generale Elective Ordinare a Uniunii de Conferințe A.Z.S. legal constituită, deschizînd lucrările ei, cu următoarea ordine de zi :

1. Alegerea slujbașilor principali ai Uniunii de Conferințe A.Z.S. pe următorul termen statutar.

2. Alegerea organului de Conducere al Uniunii de Conferințe pe următorul termen statutar.

3. Supunerea spre discuție și votare a hotărîrilor Comitetului de Hotărîri.

4. Supunerea spre discuție și votare a propunerilor Comitetului de Acreditare, în ceea ce privește acreditarea în funcții eclesiastice a tuturor angajaților Cultului.

În vederea desfășurării lucrărilor se constituie Biroul Adunării Generale Elective a Uniunii. Conform prevederilor, președintele Adunării Generale este președintele în funcție al Uniunii la data deschiderii lucrărilor, urmînd ca secretarul Biroului și cei doi scrutatori să fie aleși prin propuneri din sală. Cu UNANIMITATE DE VOTURI s-a ales următorul Birou al celei de a X-a Sesiuni a Adunării Generale Elective a Uniunii :

— Președinte : Popa Dumitru

— Secretar : Delea Alexandru

— Scrutatori : Chițu Marin și Kiss Ioan

După constituirea biroului de lucru al Adunării, fr. Popa Dumitru, președintele Biroului Adunării Generale, prezintă raportul activității Comitetului Uniunii din perioada 1975—1980, cum și problemele ce stau în fața noului Comitet al Uniunii, ce urmează a fi ales de Adunarea Generală. (Raportul se publică separat în numărul de față al revistei noastre). Raportul, deși, nu cuprinde întreaga activitate, cu plusurile și minusurile ei, este urmărit cu atenție și interes de către delegații și invitații aflați în sală.

La orele 12,45 se trece la constituirea primului Comitet de lucru al Adunării Generale, din cele patru comitete ce își vor desfășura activitatea în cadrul acestor lucrări, și anume Comitetul Special.

Delegații aleși, constituiți în patru grupe de lucru, pe cele patru Conferințe : București, Cluj, Bacău și Sibiu, au propus Adunării Generale pe următorii frați, care să constituie Comitetul Special :

Conferința București : Mîndăianu Stan, Popescu Nicolae, Popa Ioan.
Conferința Cluj : Farkaș Daniel, Chețan Emil, Resteașan Gheorghe
Conferința Bacău : Chiorescu Costache, Bidiuc Ioan și Cazacu Ștefan.
Conferința Sibiu cu sediul la Timișoara : Rusu Gheorghe, Stoiu Ioan și Dănăiață Mircea.

Nicolae Popescu
Ales secretar al Uniunii de Conferințe A.Z.S.

Neal C. Wilson

Erwin Ludescher

Conform, instrucțiunilor, președintele Comitetului Special este numit de către Comitetul Uniunii în funcție pînă la data Adunării Generale. Prin hotărîrea nr. 8, P.V./13, din 10.IV. 1980, Comitetul Plin al Uniunii de Conferințe A.Z.S., a numit pe fr. Deac Gligor, președintele Conferinței Sibiu, ca președinte al Comitetului Special.

Supuse votului Adunării Generale, propunerile privind componența Comitetului Special, **SINT VOTATE ÎN UNANIMITATE.**

Se supune, de asemenea, votului Adunării Generale, componența altor două comitete, și anume componența Comitetului de Hotărîri și de Acreditări. **CU UNANIMITATE** de voturi se constituie următoarele comitete:

Comitetul de hotărîri:

Președintele Comitetului, fr. Pîrvan Marin. Membri: Ciucă Ioan, Delea Alexandru, Bidiuc Ioan și Moldovan Aron.

Comitetul de acreditări:

Președintele Comitetului, fr. Popa Dumitru. Membri: Popescu Nicolae, Timiș Alexandru, Chiorescu Costache, Deac Gligor, Bostan Eugen, Roșca Viorel, Stoiu Ioan și Bastoreală Nicolae.

Comitetul Special, sub conducerea fr. Deac Gligor, s-a retras la

Raportul Comitetului Special

orele 13 în camera de lucru, restul delegaților, sub conducerea președintelui Adunării Generale, a discutat în continuare pe marginea raportului prezentat. Din luările de cuvînt, spicuim următoarele:

„Considerăm că Bunul Dumnezeu a ajutat la realizarea celor ce s-au amintit în raportul prezentat. Sîntem profund mulțumitori pentru tot ceea ce s-a făcut în Biserica noastră, pentru armonia co-

laborării, pentru liniștea, pacea și libertatea de care ne bucurăm. Aniversăm azi și 30 de ani de la recunoașterea noastră ca Cult liber. Mulțumim lui Dumnezeu și mulțumim autorităților țării pentru acest lucru. Personal, doresc să contribuim mai departe la binele și prosperitatea Bisericii și să dau pe față respect față de legile țării și autoritatea de stat, aducîndu-mi aportul la binele și propășirea patriei noastre“ (Alexandru Paul, prezbiter — comunitatea Bordești, jud. Vrancea).

„Mă alătur fratelui ce a vorbit înainte și-mi exprim și eu mulțumirea și recunoștința pentru climatul bun, de liniște, de pace și libertate în care ne desfășurăm activitatea în țara noastră și în Biserica noastră. În ultimii ani, am cunoscut un reviriment în Biserică, s-a stabilit o încredere deplină între noi ca pastori, între conducere

și noi, fapt ce ne-a dat posibilitatea să ne îndeplinim lucrarea ce o avem. Lucrăm într-un climat de destindere față de autorități, de sinceritate și acest lucru ne bucură. Ne bucură relațiile cu frățietatea noastră din lumea întregă și am dori ca aceste binecuvîntate stări de lucruri să se dezvolte, să continue. Noi vom sprijini mai mult ca pînă acum tot ceea ce este bun și spre binele Bisericii și patriei noastre“ (Pușcaș Vasile, pastor, Vișeu).

„Am ascultat raportul cu multă atenție și este foarte interesant. Am făcut pași mari în ultimii ani și mă bucur. Mă gîndesc ce-ar spune M. Czechowsky, dacă ar fi astăzi în mijlocul nostru. Eu sînt de naționalitate maghiară, dar ne bucurăm de libertate deplină și de iubirea fraților noștri. Avem școli în limba maghiară și ne desfășurăm

activitatea în liniște și deplină libertate. Domnul să binecuvînteze conducerea lucrării, care a fost aproape de noi, au fost, în adevăr, frați cu noi. Domnul să binecuvînteze autoritățile de stat și să ne simțim mai departe bine și să putem lucra pentru binele Bisericii și al aproapelui nostru“ (Kiss Ioan, pastor, Miercurea Nirajului).

La orele 13.40, Comitetul Special supune Adunării Generale propu-

Aspectul general al sălii în timpul lucrărilor

nerile următoare, privind componența Comitetului de Propuneri:

Președinte — Popescu Nicolae; vice-președinte — Timiș Alexandru; membri: Deac Gligor, Chiorescu Costache, Strîmbu Gheorghe, Cheșan Emil, Moraru Petre, Voinea Gabriel, Bertolom Iosif.

După trecerea timpului pentru eventuale contestații, Comitetul re-

vine în sală. Neprimindu-se nici o contestație, propunerile se supun votului Adunării, care **ÎN UNANIMITATE** votează Comitetul de Propuneri, așa cum a fost prezentat.

La ora 14, Comitetul de Propuneri se retrage în camera de lucru. În continuare, Adunarea ascultă cuvântul fr. Răducanu Petru, prezbiterul Comunității București — Belu, în legătură cu raportul prezentat:

„Mă simt dator să mulțumesc lui Dumnezeu pentru modul în care a condus El Biserica Sa până acum. Am mandatul fraților mei de a-mi exprima satisfacția pentru modul în care conducerea Uniunii și-a îndeplinit lucrările. Un spirit de răspundere și încredere s-a statornicit și dorim ca acesta să fie

Elective prima comunicare. Fr. Popescu Nicolae, președintele Comitetului, însoțit de fr. Voinea Gabriel, secretarul Comitetului, sînt gata să prezinte primul raport.

Fr. N. Popescu aduce la cunoștința Adunării Generale că la începutul lucrărilor Comitetului ce-l prezidează, fr. D. Popa a cerut ca numele dînsului să nu mai fie luat în discuție pentru funcția de președinte al Uniunii. Comitetul de Propuneri a analizat cu mult simț de răspundere situația și face totuși Adunării Generale propunerea ca fr. Popa Dumitru, să fie reales ca președinte de Uniune, pentru următorul termen statutar.

După trecerea timpului de contestație, întregul Comitet revine în sală pentru votare. Nefiind nici o

losul bisericii și al cauzei binelui în general, pentru capacitățile dumnezeoastră desfășurate pe ogorul Evangheliei lui Isus Hristos.

Votul acesta este votul încrederii în posibilitățile Dvs. spirituale, intelectuale, morale și fizice, care, puse în slujba lui Dumnezeu în spiritul consacării care vă caracterizează, pot deveni, și pe mai departe, mijloace de mare binecuvîntare pentru cauza lui Dumnezeu.

Votul acesta este votul iubirii de care vă bucurați din partea colegilor și din partea frăției noastre, și este în același timp dovada iubirii lui Dumnezeu, care v-a ales și v-a pus deoparte pentru lucrarea Sa.

Este încurajator, mîngietor și inspirator faptul de a ști că ești obiectul iubirii Cerului și al celorlora pentru care lucrezi și te sacrifici.

Votul de astăzi este un puternic suport moral pe care vă puteți sprijini în viitor. Este asigurarea dată astăzi că Biserica este alături de Dvs. pentru a vă sprijini, pentru a vă înțelege și pentru a vă ajuta în greaua Dvs. răspundere.

Astăzi se reasează asupra Dvs. povara răspunderilor mari pentru această Biserică pe care o iubiți

Masa invitațiilor

din fragedă copilărie. Sinteți obișnuit cu purtarea poverii, sinteți obișnuit cu greutatea acesteia, pentru că v-ați dăruit ei total și o îndepliniți cu pasiune. Urarea mea, cu această ocazie emoționantă, este cuprinsă în următorul cuvînt inspirat al apostolului Petru:

„Dumnezeu oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică... vă va desăvîrși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintit”. „A Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor. Amin!” (1 Petru 5, 10-11).

DUMNEZEU să vă binecuvînteze pe Dvs., familia Dvs. și lucrarea Dvs.”

Fr. Alexe Constantin, pastorul Comunității Labirint, adresîndu-se fr. D. Popa, în numele pastorilor Cultului A.Z.S. din România, spune:

„Stimate frate Popa,

Momentul este prea important ca să nu aparțină istoriei Cultului nostru... Ca membru al acestei minunate familii, ca pastor care am purtat răspunderi de conducere în Cult și colaborator, prieten și frate mai în vîrstă cu Dv.;

Vă adresez o călduroasă urare cu ocazia realegerii Dv. Răspunderea supremă pe care ați primit-o din partea Bisericii, pentru un nou mandat, vă îndatorează. Condițiile pe care le trăim azi în scumpa noastră patrie, ca membri A.Z.S. ne umple inima de bucurie, recunoștință și ne obligă la o atitudine desăvîrșită de loialitate față de

numai începutul. Sintem recunoscători autorităților, și în mod deosebit Departamentului Cultelor, pentru libertățile de care ne bucurăm și pentru sollicitudinea cu care au răspuns și răspunde nevoilor noastre. Domnul să-i binecuvînteze”.

Se propune încheierea discuțiilor pe marginea raportului, supunîndu-se votului raportul prezentat. **SE VOTEAZĂ ÎN UNANIMITATE** primirea lui.

În continuare, fr. Popa Dumitru, președintele Adunării Generale, conduce discuțiile, privind uniformizarea serviciilor divine, tematica Cursului de Îndrumare cu pastorii din 1978. O serie de răspunsuri la întrebările ridicate atunci, au rămas — din lipsă de timp — nediscutate. Cu această ocazie, se reia discuția, prezentîndu-se materialul cu răspunsurile de atunci, reactualizîndu-se, avînd în vedere necesitatea aplicării lor în practica fiecărei comunități din Conferințele Uniunii noastre.

La orele 15, Comitetul de Propuneri face Adunării Generale

contestație se supune votului propunerea ca fr. Popa Dumitru să fie reales ca președinte al Uniunii pe următorul termen statutar. **ÎN UNANIMITATE** și prin ridicare în picioare, delegații votează propunerea. Împreună cu delegații, s-au ridicat și ceilalți participanți la lucrări, în momentul în care fr. Popescu Nicolae, președintele Comitetului, adresîndu-se fr. D. Popa, spunea:

„Iubite Frate Popa,

Este un mare privilegiu pentru mine a vă comunica Hotărîrea Adunării Generale, exprimată astăzi prin votul UNANIM și vibrant, privind realegerea dumnezeoastră în funcția deosebit de însemnată de Președinte al Uniunii de Conferințe a Adventiștilor de Ziua a Șaptea din Republica Socialistă România.

Votul celei de a Zecea Adunări Generale este un vot al prețuirii pentru perioada trecută cu toate realizările ei, pentru munca titanică pe care ați depus-o în fo-

Conducerea din țara noastră. Climatul de încredere, de colaborare și respect reciproc, care s-a stabilit între slujitorii Evangheliei, pe de o parte și față de Organele de Conducere ale Cultului pe de altă parte, ne spune că trăim o etapă de maturitate, când viața spirituală a comunităților să se găsească la cel mai înalt nivel.

În atitudinea Dv. de conducere, împreună cu Comitetul Uniunii, și frate mai mare cu noi, aveți datoria foarte serioasă de a menține climatul sănătos la care s-a ajuns — cu munca și bunăvoința corpului pastoral — să-l dezvoltați și să nu dați odihnă activității Dv. pînă cînd tabloul spiritual al comunităților nu va fi acela cerut de Domnul Isus Hristos.

Promovați chiar cu ocazia acestei Adunări Generale elemente sănătoase, valoroase, spirituale din cadrul corpului pastoral, care să aducă elan și prospețime, dinamism și spirit creator. Dumnezeu a pregătit bărbați credincioși, consacrați, plini de curaj și încredere în viitorul acestei Biserici, cu care să duceți lupta cea sfîntă, încredințată acestei generații și al cărei Conducător rămîne Domnul Isus Hristos.

Fiți plin de râvnă și bunăvoință cu cei ce au nevoie de intervenția, de ajutorul Dv. Inspirați grupul slujitorilor Evangheliei la acea ținută pastorală care să cîștige, să

Aspect din sală

mîngîie, să șteargă o lacrimă. să aducă nădejde. Îmbărbătați cu privirea, interveniți cu fapta, cu inima, cu întreaga Dv. ființă, pe credincioșii care v-au oferit încrederea lor deplină.

Poate veți găsi inspirație în cuvintele adresate lui Solomon, de

tatăl său, David: „fiul tău va fi un om al odihnei, și căruia îi voi da odihnă, izbăvind-l din mîna tuturor vrăjmașilor lui de jur împrejur; căci numele lui va fi ... Pace, și voi aduce ... pacea și liniștea în timpul vieții lui.

... Acum, fiule, Domnul să fie cu tine, ca să propășești ... să-ți dea Domnul înțelepciune și pricepere, și să te facă să domnești peste Israel în păzirea legii Domnului, Dumnezeului tău! ... Întărește-te și îmbărbătează-te, nu te teme, nu te înspăimînta ... Scoală-te dar și lucrează, și Domnul să fie cu tine” (1 Cron. 22, 9-16).

Noi, pastorii Cultului, toți prezenți aici, vă dorim sănătate, succes, putere din puterea Duhului

Sfînt, inspirație din viața și activitatea Domnului Isus Hristos. Plîntărea binecuvîntărilor Tatălui nostru ceresc să fie partea Dv. în noul termen statutar, ca Președinte”.

În numele delegaților laici, fr. Voinea Gabriel spunea: „Stimate și iubite frate Președinte,

În numele delegaților laici, care reprezintă totalitatea Bisericii advente din țara noastră și care au fost trimiși să aleagă, în numele

Comitetul de propuneri în ședință de lucru

lor, pe cei mai buni dintre cei foarte buni slujitori ai Evangheliei, în organul de conducere al Uniunii, odată cu exprimarea votului lor, prin care ați fost reales pentru o nouă perioadă statutară ca Președinte al Uniunii,

Din partea credincioșilor și a delegaților lor, aflați prezenți în sală, ne exprimăm urarea noastră frățească. Evenimentul realegerii Dvs. întărește speranța noastră că Bunul Dumnezeu va folosi pregătirea și experiența Dv. unite cu intervenția directă a puterii Duhului Sfînt, ca să conduceți cu competență, cu spirit de răspundere, cu bunătațe și iubirea Păstorului Divin, Domnul Isus Hristos. De la El să vă vină inspirația activității Dv., blîndețeta Sa, respectul și dăruirea Sa totală pentru om; compasiunea Sa față de cel urgisit sau persecutat; aversiunea Sa față de păcat și fătărnice; intervenția Sa pentru cei bolnavi, pentru văduve și orfani; legătura Sa personală cu Tatăl Ceresc prin rugăciune stăruitoare; activitatea Sa continuă de a propovădui principiile unei religii curate; speranța strecurată în inimile zdrobite și idealul restatornicirii Împărăției Veșnice; — toate

acestea să vă fie călăuză în activitatea Dvs.

Înălțimea de unde supravegheați viața spirituală și socială a credincioșilor Bisericii noastre, să nu vă distanțeze de ei, ci, totdeauna să vă găsească alături de ei și totdeauna să vă amintiți de cuvintele Mîntuitorului:

„...Oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintîi între voi, să vă fie rob. Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți” Mat. 20, 26-28.

Tatăl Ceresc să vă dăruiască sănătate și putere de muncă; să vă dea ani de prosperitate spirituală

libertate, în care Biserica A.Z.S. din România își împlineste menirea ei, aducînd aprecieri la adresa Conducerii de stat, pentru principiile democratice largi, ce acționează în domeniul libertăților religioase.

Din partea Departamentului Cultelor, Dl. Director adjunct Iulian Sorin rostește câteva cuvinte de apreciere față de lucrările de pînă acum ale Adunării, și față de reelegerea fr. D. Popa ca președinte al Uniunii, scoțînd în evidență calitățile ce-l recomandă pentru îndeplinirea acestei slujbe, în speranța unei bune colaborări viitoare.

După aceste momente festive, Comitetul de Propuneri se întrunește pentru continuarea lucrărilor, invitînd și pe fr. D. Popa, președintele real al Uniunii să li se

- Timiș, Alexandru, președintele Conf. Cluj
- Chioreanu Costache, președintele Conf. Bacău
- Deac Gligor, președintele Conf. Sibiu
- Președintele Conferinței București
- Directorul Casei de Pensii
- Directorul Seminarului
- Roșca Viorel, pastor
- Soare Ioan, pastor
- Voinea Gabriel, prezbiter Comunitatea București—Labirint.

După trecerea timpului de contestație — nefiind nici o contestație — propunerile au fost votate **IN UNANIMITATE**.

Fr. Pîrvan Marin, președintele Comitetului de Hotărîri supune Adunării Generale o serie de hotărîri, care sînt votate **IN UNANIMITATE**. (Hotărîrile se publică separat în prezentul număr al revistei noastre).

Fr. Popa Dumitru, președintele Comitetului de Acreditări, supune votului Adunării Generale acreditarea întregului personal ecleziastic al Uniunii, care se votează **IN**

Cuvînt de urare și indemn

UNANIMITATE. Numele lor se publică separat în acest număr.

Avînd în vedere că la orele 19 urma să aibă loc o înfîlînire festivă cu ocazia triplei sărbători, se face propunerea ca Adunarea Generală Electivă a Uniunii să însărcineze Comitetul Plin al Uniunii să numească pe directorul Seminarului, pe directorul Casei de Pensii și președintele Conferinței București. Propunerea este votată **IN UNANIMITATE**.

Epuizîndu-se agenda celei de a X-a Sesiuni a Adunării Generale Elective a Uniunii, mai înainte de încheierea lucrărilor, fr. E. Ludescher rostește câteva cuvinte, în care își exprimă, în numele său și al fr. N. Wilson, bucuria participării la aceste lucrări, care au demonstrat odată mai mult, prezența și lucrarea Duhului Sfînt.

„A fost o ocazie deosebită pentru noi cei doi” spunea fr. Ludescher „de a fi prezenți la această festivitate. Ne-am bucurat vînd spiritul de pace, unitate și armonie în care s-au desfășurat lucrările”.

Adresîndu-se reprezentanților Departamentului Cultelor, spune: „Noi apreciem prezența Dv. la aceste lucrări și ne bucurăm de bunele relații ce există între Conducerea Bisericii A.Z.S. din România și organele autorității de Stat. Aceasta este datoria noastră a tuturor. Am dori să avem și în viitor asemenea ocazii ca cea de azi”.

În continuare urează mult succes și multe binecuvîntări fr. Dumitru Popa ca și celorlalți slujbași ai Uniunii. A fost plăcut impresiionat de comportarea celor care și-au încheiat activitatea odată cu aceste lucrări și le dorește ocrotire și binecuvîntări cerești.

și circumstanțe fericite, ca tot ce proiectați să duceți la bun sfîrșit.

Plînatatea binecuvîntărilor cerești să fie asupra Dv. și a membrilor familiei Dv.

Să fiți bun cu toți credincioșii Bisericii noastre și ei să vă răsplătească cu bunătatea lor.

Primiți din partea noastră, credincioșii sinceri și loiali ai comunităților răspîndite pe tot teritoriul patriei noastre scumpe, asigurarea respectului pe care vi-l păstrăm, angajamentul colaborării și ascultării noastre și dorința noastră de a ne ruga lui Dumnezeu ca lumina Feței Sale să fie purura asupra Dv. și asupra Bisericii Sale.”

La rîndul lor, oaspeții noștri, fr. E. Ludescher și fr. N. Wilson, au adresat fr. D. Popa cuvinte calde de felicitare cu ocazia realegerii sale ca președinte de Uniune, subliniînd atmosfera plăcută și unitară a Adunării, ceea ce demonstrează activitatea bună, principală, adventă, în care Biserica A.Z.S. din România își desfășoară activitatea sa. Oaspeții subliniază condițiile de

alături, în timp ce toți ceilalți participanți intră în pauză, ocazie cu care li s-a servit masa.

Cu responsabilitate și temere de Dumnezeu, Comitetul de Propuneri și-a continuat lucrările și la orele 17 a prezentat Adunării Generale următoarele propuneri, privind slujbași principali ai Uniunii, cum și Organul de Conducere al Uniunii:

- Secretar** — Popescu Nicolae
- Contabil șef** — Dumitrescu Nelu
- Consilieri** — Moldovan Ioan
- Chițu Marin
- Constantinescu Al.
- Radu Ștefan
- Toma Cornel

Comitetul plin al Uniunii:

- Președinte** — Popa Dumitru
- Secretar** — Popescu Nicolae
- Membri** — Dumitrescu Nelu
- Moldovan Ioan
- Chițu Marin
- Constantinescu Al.
- Radu Ștefan
- Toma Cornel

Cuvînt de urare, binecuvîntare și indemn
din partea Fr. N. Wilson

Fr. Ludescher încheie adresînd tuturor îndemnul pe care apostolul Pavel îl dă Filipenilor : „Bucurați-vă totdeauna în Domnul și iarăși zic bucurați-vă”. Filip 3,4. Creștinul este sinonim cu bucuria. Să fim bucurioși în familie și în toate acțiunile noastre, căci Evanghelia este vestea cea bună. Sîntem bucurioși de vizita pe care am făcut-o la Dv. Ne bucurăm și binecuvîntăm pe Dumnezeu, pentru că am fost martori la aceste minunate lucrări la care am luat parte astăzi.”

În cuvîntul său, Dl. Director adjunct Iulian Sorin spunea : „Dacă am căuta un cuvînt care să definească acest Congres, l-am putea numi „Congresul Unanimității”. Apoi, în numele Conducerii Departamentului Cultelor, urează succes deplin noii Conduceri în activitatea ei viitoare, aducînd un cuvînt de apreciere și pentru cei ce au lucrat pînă acum în Conducerea Cultului.”

Salutînd pe oaspeți și apreciînd posibilitatea cunoașterii cu ocazia acestor lucrări, Dl. Director arată că este bucurios că pastorii N. Wilson și E. Ludescher au avut ocazia să vadă unitatea unei frățietăți ce-și desfășoară activitatea ei religioasă în toată libertatea, așa cum au avut ocazia să constate și cu ocazia acestor lucrări.

Fr. D. Popa, președintele Uniunii, mulțumește în încheiere lui Dumnezeu pentru terminarea cu bine a acestor lucrări. Mulțumește delegaților, pentru modul deosebit în care și-au exercitat mandatul încredințat lor de Biserică, în desfășurarea acestor lucrări de mare importanță pentru organizația Bisericii noastre. Mulțumește invitaților și oaspeților pentru răbdarea cu care au participat la aceste lucrări, rugînd pe Bunul Dumnezeu să binecuvînteze viața și activitatea lor. Aduce mulțumiri reprezentanților Departamentului Cultelor pentru buna colaborare și asigură Autoritatea de Stat de sinceritatea colaborării și a loialității credincioșilor și pastorilor Cultului A.Z.S.

Fr. D. Popa declară încheiate lucrările celei de a X-a Sesiuni a Adunării Generale Elective a Uniunii de Conferințe A.Z.S. din Republica Socialistă România. Delegații și invitații se consacră lui Dumnezeu în rugăciune, implorînd sprijinul și ocrotirea divină pentru lucrările și activitatea viitoare.

În seara aceleiași zile, începînd de la orele 20 a avut loc un frumos program, închinat aniversării a 110 ani de existență a Bisericii A.Z.S. din România, 60 de ani de la organizarea Uniunii și 30 de ani de la recunoașterea noastră ca Cult.

S-a omagiat în versuri și cînt istoria acestor ani, mulțumind cerului pentru prezența binecuvîntărilor Sale, Frații : Vasilescu Gabriel, Cristescu Lucian și Tolici Costel. Împreună cu Greising Cornel și Burtescu Benone au fost cei care au dat formă și conținut unui program spre slava lui Dumnezeu și care a fost inspirator pentru cei ce l-au ascultat.

Se cuvine să aducem slavă lui Dumnezeu pentru bunătatea Sa cea mare, pentru ocaziile înălțătoare pe care ni le oferă și care ne fac să rostim împreună cu psalmistul :

„Frumos este să lăudăm pe Domnul, și să mărim Numele Tău, Prea Înalt, să vestim dimineața bunătatea Ta, și noaptea credințioșii Ta.

Veniți să ne închinăm și să ne smerim, să ne plecăm genunchiul înaintea Domnului, Făcătorul nostru ! Căci El este Dumnezeul nostru, și noi sîntem poporul pășunii Lui, turma, pe care o povățuiește mina Lui” Ps. 92, 1-2 ; 95, 6. 7.

Comitetul Uniunii

Urări deosebite din partea fr. E. Ludescher

HOTĂRÎRI

I. Hotărîre de mulțumire

Avînd în vedere binecuvîntările pe care Bunul Dumnezeu le-a revărsat asupra noastră, ca Biserică, în anii ce au trecut ;

Avînd în vedere că în tot acest timp a fost păstrată armonia, conlucrarea, unitatea frățească—organizatorică și de doctrină în Biserică ;

Avînd în vedere că Dumnezeu a binecuvîntat frățietatea noastră adventă cu putere de muncă și prosperitate, cu spirit de credincioșie în ceea ce privește susținerea Bisericii, cu evlavie și respect față de Dumnezeu și Legea Sa, cu ascultare, supunere și respectarea organizației ;

Avînd în vedere că ne-am bucurat de deplină libertate, de liniște și pace în desfășurarea vieții noastre de cult, avînd o bună colaborare cu autoritățile de stat și cu Departamentul Cultelor, colaborare ce are la bază încredere, sinceritate și loialitate ;

Avînd în vedere că Dumnezeu a binecuvîntat țara noastră cu pace și prosperitate, ocrotind pe Conducătorii patriei noastre, ale căror neobosite strădanii au situat România la loc de frunte în rîndul națiunilor lumii, în mod deosebit în ce privește eforturile pentru pacea și feicirea întregii omeniri ;

Avînd în vedere realizările în cadrul Bisericii în această perioadă de timp, prin activitatea neobosită a pastorilor și credincioșilor, precum și păstrarea spiritului advent, a simplității și modestiei ce trebuie să caracterizeze pe urmașii Domnului Hristos ;

H O T Ă R Î M :

a) Să aducem un cuvînt de mulțumire la adresa lui Dumnezeu pentru plînatatea binecuvîntărilor Sale pe care le-a revărsat din belșug asupra noastră ca Biserică, cum și asupra scumpei noastre patrii și a lumii întregi, ferind-o și ocrotind-o de cataclismul înspăimîntător al unui nou război ;

De aceea, rostim și noi cu bucurie în suflet : „Binecuvîntat să fie Domnul, Stîncea mea..” (Ps. 144,1). „Trăiască Domnul ..Inălțat să fie Dumnezeu, Stîncea mîntuirii mele” (2 Sam. 22,47). „Lăudați pe Domnul... căci mare este bunătatea Lui față de noi, și credincioșia Lui ține în veac” (Ps. 117, 1,2).

Aducem, de asemenea, un cuvînt de mulțumire față de Conducerea de Stat a țării noastre și Departamentului Cultelor, pentru libertatea de care ne bucurăm în desfășurarea vieții noastre religioase. În acest scop se hotărăște trimiterea următoarelor telegrame :

1) Către Excelența Sa Domnul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România.

2) Către Domnia Sa, Domnul I. Roșianu, președintele Departamentului Cultelor.

2. Hotărîre privind uniformizarea tuturor practicilor și serviciilor divine în comunități :

— Avînd în vedere tendințele de inovații în desfășurarea vieții noastre religioase și a serviciilor divine din comunitățile noastre ;

— Avînd în vedere faptul că problema aceasta a fost discutată cu prilejul cursului de îndrumare a pastorilor din 1978, cînd s-a analizat cu spirit de răspundere nece-

Excelenței Sale

Domnului NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Republicii Socialiste România

Adunarea Generală Electivă a Cultului Creștin Adventist de Ziua a Șaptea din R. S. România, întrunită azi 20 iulie 1980 în cea de a X-a Sesiune, la București, își îndreaptă cu respect și nețărmurită dragoste gîndurile spre Excelența Voastră, cel mai iubit fiu al poporului român.

Bucurîndu-ne de toate roadele politicii interne și externe inițiată și înfăptuită cu energie și perseverență de înțeleapta conducere a Statului nostru Socialist în fruntea căruia cîrmuim cu strălucire destinele poporului, vă adresăm înalta noastră grațitudine pentru libertățile acordate nouă, ca și credincioșilor celorlalte Culte, în practicarea nestingherită a vieții religioase.

Vă asigurăm iubite Domnule Președinte că toți membrii Cultului nostru vor munci și în viitor cu rivnă și dăruire pentru continuă dezvoltare a țării și ridicarea ei pe noi trepte de lumină și bunăstare.

Avînd deplina convingere că este imperios necesar ca pacea să-și găsească permanenta căminului ei în lume, cunoscînd strădanii pe care le depuneți cu dragoste și înțelepciune pentru eliberarea omenirii de spectrul nimicirii atomice, pentru înțelegere și cooperare între toate popoarele lumii, ne îndatorăm să sprijinim fără rezerve politica României Socialiste care promovează cu consecvență pacea în lume.

Beneficiari plenari ai ultimilor cincisprezece ani lumină, în care energia clocotitoare a Președintelui Țării s-a împletit armonios cu omul de omenie care veghează cu dragoste asupra poporului, încredințăm pe Excelența Voastră că nu vom precupeți nici un efort în realizarea mărețelor obiective pentru care mobilizați țara și poporul.

Președintele Adunării Generale Elective,
Pastor,
DUMITRU POPA

Urări deosebite din partea fr. N. Wilson

șitatea uniformizării tuturor serviciilor divine, eliminând orice tendință spre formalism și lămurindu-se diversele probleme ridicate în legătură cu principiile organizatorice și doctrinare ale Bisericii noastre;

Adunarea Generală a Uniunii aprobă materialul prezentat la Cursul de Indrumare și este de acord cu răspunsurile date la întrebările pastorilor și hotărăște ca pastorii și comitetele comunităților să se conformeze acestor instrucțiuni privind uniformizarea tuturor practicilor și a serviciilor divine din comunitățile A.Z.S. Acolo unde se constată că practica vreunei comunități diferă de rânduiele stabilite de acest for, pe baza doctrinei și organizației A.Z.S. se vor lua măsuri de conformare.

3. Hotărîre privind respectarea principiilor de doctrină și organizație în tratarea diferitelor probleme și respectarea legilor ce guvernează viața noastră ca cetățeni și ca biserică :

Avînd în vedere că adesea se întîmplă că în tratarea diferitelor probleme în viața Bisericii se are în vedere fața omului, că se manifestă un anumit subiectivism datorită relațiilor sau sentimentelor față de cel în cauză :

Adunarea Generală atrage atenția și cere ca în tratarea diferitelor probleme, ca și în orice situație, pastorii să respecte cu strictețe — fără cea mai mică abatere — principiile de doctrină și organizație, evitîndu-se astfel ca tratarea aceluiași caz să difere de la o comunitate la alta, fapt ce generează multe neplăceri. Respectarea principiilor de doctrină și a organizației, va contribui la păstrarea unității și armoniei în Biserică.

În aceeași ordine de idei, pastorii, slujbașii și toți membri Bisericii, sîntem deopotrivă solicitați să manifestăm în viața și activitatea noastră o strictă respectare a legilor țării, legi ce guvernează viața noastră ca cetățeni și ca Biserică. Faptul acesta ne-a caracterizat întotdeauna și dorim ca și în viitor să fim oameni ai păcii, ai ordinei ca în toate bisericile sfinților.

4. Hotărîre privind imputernicirea Comitetului Plin al Uniunii de a face propuneri privind modificarea actualului Statut de Organizare și Funcționare al Cultului nostru :

Avînd în vedere că în cei 30 de ani care au trecut de la data recunoașterii Statutului de Organizare și Funcționare al Cultului A.Z.S. s-au schimbat unele lucruri;

Avînd în vedere că se simte nevoia îmbunătățirii și punerii de acord a Statutului cu schimbările produse în acest interval de timp ;

Adunarea Generală a Uniunii, întrunită în cea de a X-a Sesiune ordinară a ei, hotărăște ca în eventualitatea că împrejurările vor cere acest lucru, Comitetul Plin al Uniunii, lărgit prin participarea secretarilor Conferințelor și a consilierilor administrativi, să fie împuternicit a face propuneri privind modificarea actualului Statut în conformitate cu prevederile Art. 70, cap. IV. al Statutului sus-amintit.

5. Hotărîre privind înființarea unei noi Conferințe :

Avînd în vedere necesitatea unei mai bune deserviri a comunităților noastre ;

Avînd în vedere necesitatea unei împărțiri mai judicioase a comunităților, pe Conferințe, evitîndu-se deplasările la distanțe mari, cum este cazul Conferinței Sibiu cu sediul la Timișoara ;

Adunarea Generală a Uniunii convocată în cea de a X-a Sesiune ordinară a ei,

Hotărăște :

Înființarea unei noi Conferințe — a cincea — în cadrul Uniunii de Conferințe A.Z.S.

Sediul și denumirea Conferinței, cum și organizarea ei, urmează a se face ulterior, cînd toate problemele privind aducerea la îndeplinire a acestei hotărîri, se vor defini.

6. Hotărîre privind desființarea și înființarea de comunități :

În conformitate cu prevederile art. 20, 40/al. g și 45 din Statutul de Organizare și Funcționare al Cultului nostru, hotărîrile de înființare și desființare de comunități se fac la propunerea Conferinței respective, cu aprobarea Uniunii urmînd ca aceste hotărîri să fie ratificate de Adunarea Generală a Conferinței respective.

Avînd în vedere că această lucrare nu s-a făcut cu ocazia Adunărilor Generale Elective ale Conferințelor ;

Comitetul plin al Uniunii din 17 iulie 1980, hotărăște să recomande Adunării Generale a Uniunii ratificarea hotărîrilor de desființare și înființare a următoarelor comunități :

Conferința București

— Desființarea comunităților Petru Bares, din jud. Ilfov și Sulaia, din jud. Teleorman și înființarea comunităților Bildana din jud. Dimbovița, Ulmeni, din jud. Teleorman și Niculești, din jud. Ilfov.

Conferința Cluj

— Desființarea comunității Rădulești, jud. Satu Mare și înființarea comunităților : Carei, jud. Satu Mare ; Leșu, jud. Bistrița-Năsăud ; Buza, jud. Cluj ; Toaca, jud. Bihor și Păingeni, jud. Mureș.

Conferința Sibiu
cu sediul la Timișoara

— Înființarea următoarelor comunități : Lupeni, jud. Hunedoara ; Obreja și Brădișoru, jud. Caraș-Severin ; Gura Riului, jud. Sibiu și Hălălișu, jud. Arad.

7. Hotărîre privind acreditarea întregului personal al Uniunii :

În baza prevederilor art. 58 din Statutul de Organizare și Funcționare al Cultului A.Z.S. din Republica Socialistă România, care definind atribuțiile Adunării Generale ale Uniunii ca organ deliberativ suprem al Bisericii, stabilește faptul că Adunarea Generală a Uniunii acreditează întreg personalul Uniunii ;

Avînd în vedere că din motive obiective această prevedere n-a fost adusă la îndeplinire de către Adunările Generale ale Conferințelor (art. 45).

Comitetul plin al Uniunii din data de 16 iulie 1980 recomandă Adunării Generale a Uniunii acreditarea întregului personal al Uniunii, după cum urmează :

I. UNIUNEA DE CONFERINȚE

Pastori :

1. Popa Dumitru
2. Pirvan Marin
3. Dumitrescu Nelu
4. Petcu Constantin
5. Niculescu Teodor
6. Moldovan Ioan
7. Coconcea Octavian
8. Baston Ioan
9. Kadar Gyözö

Pastori asistenți :

1. Ionică Aurel
2. Mitrăn Costel

II. SEMINARUL TEOLOGIC A.Z.S.

Pastori :

1. Popa Mihail
2. Ionescu Mihail

Pastori asistenți :

1. Cristescu Lucian

III. CASA DE PENSII A.Z.S.

Pastori :

1. Indricău Gheorghe

IV. CONFERINȚA BUCUREȘTI

Pastori :

1. Alexe Constantin
2. Bastoreală Nicolae
3. Barbu Ioan
4. Bălan Nicolae
5. Bălan Constantin
6. Băluțoiu Victor
7. Belu Ioan
8. Bujor Ioan Toma
9. Burtescu Ilie
10. Burtescu Gheorghe
11. Chelbegeanu Apostol
12. Chițu Marin
13. Ciucă Ioan
14. Cojea Vasile
15. Constantin Nicolae
16. Crăciunescu Ioan
17. Delicote Nicolae
18. Deleanu Petre
19. Drăgan Ioan
20. Enache Marin

21. Enache Lucian
22. Faluvegy Dezideriu
23. Ghioaldă Pavel
24. Gişman Nicolae
25. Iancu Gheorghe
26. Manea Liviu
27. Micu Paulin
28. Mindăianu Stan
29. Moisan Petre
30. Pascu Năstase
31. Păun Corneliu
32. Pătrăncuş Ioan
33. Petre Nicolae
34. Petre Teofil
35. Popescu Nicolae
36. Radu Ioan
37. Saftiu Gheorghe
38. Sibianu Petre
39. Sofronie Mişu
40. Soare Ioan
41. Stanciu Daniel
42. Stănculescu Dumitru
43. Stoica Dumitru
44. Strimbu Gheorghe
45. Tănase Nicolae
46. Toma Corneliu
47. Toma Gheorghe
48. Uba Marin
49. Uţă Tudor
50. Vasilescu Gabriel
51. Vasile Constantin
52. Vlad Florea
53. Zăbavă Ioan
54. Geantă Ioan
55. Pătraşcu Emilian

Pastori ajutori :

1. Mateescu George

Pastori asistenţi :

1. Bocăneanu Adrian
2. Ghioaldă Leonida
3. Modoran Gheorghe
4. Mohanu Mihai
5. Mocanu Ion
6. Stoica Napoleon
7. Petcaru Vasile
8. Peicu Virgil

V. CONFERINŢA CLUJ

Pastori :

1. Blenessy Adalbert
2. Borbath Zoltan
3. Boia Grigore
4. Bogdan Dumitru
5. Cazan Petru
6. Cheţan Emil
7. Delea Alexandru
8. Fülöp Francisc
9. Galfi Ludovic
10. Gyeresi Iosif
11. Kiss Ioan
12. Kovacs György
13. Moldovan Wilhelm
14. Nagy Mihai
15. Niculescu Eduard
16. Nösner Gottfried
17. Orban Antal
18. Orban Ioan
19. Ősz Arpad
20. Papp Sandor
21. Puşcaş Vasile
22. Resteşan Gheorghe
23. Roşca Dumitru
24. Roşca Viorel
25. Szentagotai Arpad
26. Stan Teodor
27. Soó Karoly
28. Smarandache Ilie
29. Szasz Albert
30. Timiş Alexandru
31. Vulvară Ioan
32. Zamfir Damian

Domniei Sale

Domnului IOAN ROŞIANU

Preşedintele Departamentului Cultelor

Domnule Preşedinte,

Noi, delegaţii Cultului Creştin Adventist de Ziua a Şaptea din Republica Socialistă România, întruniţi în Bucureşti, la cea de a X-a Sesiune a Adunării Generale Elective a Uniunii (Congresul Bisericii) în ziua de 20 iulie 1980.

În numele credincioşilor şi deservenţilor Cultului nostru, cu deosebit respect vă adresăm Dv. şi prin Dvs., conducerii şi autorităţilor noastre de stat, profunda noastră recunoştinţă pentru libertatea religioasă de care ne bucurăm cum şi pentru posibilităţile ce le avem de a ne desfăşura într-o atmosferă de pace şi linişte activitatea şi viaţa noastră religioasă.

Noi, Adventiştii de Ziua a Şaptea, preţuim eforturile ce se depun de către Conducerea ţării pe plan naţional pentru prosperitatea şi progresul ţării, cit şi cele pe plan internaţional pentru pacea lumii şi pentru promovarea unui spirit de echitate şi armonioasă colaborare între toate popoarele lumii.

Şi cu acest prilej, vă asigurăm, Domnule Preşedinte, că vom continua a fi şi în viitor aceiaşi fii loiali ai patriei noastre, muncind cu rivnă şi dăruire pentru binele, fericirea şi prosperitatea întregului nostru popor.

Domnule Preşedinte,

Vă mulţumim pentru înţelegerea şi sollicitudinea manifestată faţă de problemele Cultului nostru şi vă asigurăm că vom merge mai departe pe linia unei colaborări sincere şi a respectării legilor ce guvernează viaţa şi activitatea noastră socială şi religioasă.

În numele participanţilor la Adunarea Generală Electivă a Uniunii de Conferinţe A.Z.S.

Preşedintele Adunării,
DUMITRU POPA

Pastori asistenţi :

1. Popescu Constantin
2. Suciş Iosif
3. Szasz Ernest
4. Treitly Iacob

VI. CONFERINŢA BACĂU

Pastori :

1. Bidiuc Ioan
2. Bostan Eugen
3. Bodnariuc Ioan
4. Botezat Traian
5. Chiorescu Costache
6. Ciorba Iosif
7. Colţuneac Vasile
8. Dumitraşcu Dumitru
9. Jureschi Vasile
10. Lăiu Gheorghe
11. Liga Iosafat
12. Marinică Petre
13. Merealbe Gheorghe
14. Mirea Ionel
15. Năstăsescu Titi
16. Radu Ştefan
17. Roşca Emanuel
18. Stochici Dinu
19. Vrinceanu Aurel
20. Dumitrescu Eugen
21. Pirvan Ştefan

Pastori asistenţi :

1. Dima Viorel
2. Dinescu Ioan
3. Geantă Daniel
4. Istrate Vasile
5. Iacob Stelian
6. Mihalache Titu

VII. CONFERINŢA SIBIU— TIMIŞOARA

Pastori :

1. Aldea Traian
2. Ban Ioan
3. Cazan Titu
4. Constantinescu Cornel
5. Constantinescu Alexandru
6. Dărvăşan Gheorghe
7. Deac Gligor
8. Faur Ştefan
9. Ionescu Ştefan
10. Jigău Dimitrie
11. Kestner Radu
12. Maur Traian
13. Micu Samuel
14. Mocanu Gabriel
15. Moldovan Aron
16. Niculescu Emilian
17. Ofiţeru Ilie
18. Păcuraru Bazil
19. Penca Ilie
20. Rusu Gheorghe
21. Secu Petru
22. Stoiu Ioan
23. Tajti Ioan
24. Szabo Victor
25. Forray Lazăr
26. Popovici Dan Basarab

Pastori ajutori :

1. Varcuş Vasile

Pastori asistenţi :

1. Buciuman Ioan
2. Ghişoiu Mihai
3. Memete Pavel
4. Orban Adalbert

RAPORT

prezentat la cea de a X-a Sesiune Ordinară
a Adunării Generale Elective a Uniunii de Conferințe A.Z.Ș.
din Republica Socialistă România

Stimați frați delegați,
Iubiți frați oaspeți,
Onorați reprezentanți ai
Departamentului Cultelor,
Stimați frați invitați,

În temeiul prevederilor statutare și anume, în baza articolelor nr. 53/e, 54/a, 58 și 59 din Statutul de Organizare și Funcționare al Cultului Creștin A.Z.Ș. din țara noastră, am fost convocați și ne aflăm aici pentru a lua parte la lucrările celei de-a X-a Sesiuni Ordinară a Adunării Generale Elective a Uniunii de Conferințe A.Z.Ș. din scumpă noastră patrie, Republica Socialistă România.

la Sesiunea Adunării Elective a Uniunii, a fost acum 60 de ani, când fr. Daniels a fost prezent la prima Adunare Generală de Constituire a Uniunii A.Z.Ș. din România. Se împlinesc, de asemenea, 44 de ani, de când regretatul frate Olsen a luat parte la lucrările Adunării Generale Elective ale Uniunii A.Z.Ș. din anul 1936.

Îată de ce avem motive temeinice să fim mulțumitori și recunoscători Bunului Dumnezeu pentru bunătața și sprijinul Său, cum și autorităților noastre de stat și în mod deosebit Departamentului Cultelor, pentru înțelegerea de care

„Binecuvintează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvinteze Numele Lui cel Sfânt!“

„Binecuvintează, suflete, pe Domnul, și nu uita nici una din binefacerile Lui“ (Ps. 103, 1-2).

Stimați frați delegați și invitați,
Distinși oaspeți,

Au trecut 4 ani, 7 luni și 4 zile, sau 1645 de zile de la ultima Adunare Generală Electivă a Uniunii, timp în care ne-am bucurat de liniște, de pace și am avut din belșug hrana cea de toate zilele.

În tot acest interval de timp, țara noastră a parcurs un drum ascendent de dezvoltare, urcând noi culmi de înflorire și progres, oferindu-ne nouă fiilor ei și țării întregi, noi orizonturi de afirmare plenară, prin conjugarea eforturilor tuturor fiilor acestui binecuvântat pământ strămoșesc, cu înțelepciunea și tenacitatea conducerii statului nostru. Și chiar dacă uneori stihile naturii ne-au încercat temeinicia iubirii noastre de patrie, acestea ne-au încercenat și mai mult și măturând molozul, și legindu-ne

Fr. Dumitru Popa
prezentându-și raportul

rănille, am acoperit cu dirzenie și inventivitate hăurile și țara a devenit mai frumoasă și mai unită.

În acest timp, pe plan extern, România și-a câștigat un loc de frunte între statele lumii, prin eforturile neobosite ale Conducătorului patriei noastre, în lupta de supraviețuire a păcii în lume, în lupta pentru colaborare și pentru o deplină egalitate între toate popoarele lumii.

Dacă astăzi putem să ne bucurăm în liniște de această plăcută comuniune frățească și în deplină armonie să ne desfășurăm aceste lucrări organizatorice în conformitate cu doctrina și organizația noastră, dacă ne putem bucura de pământul frățietății advente mondiale, dacă nestingheriți de nimeni ne putem aduna să ne rugăm lui Dumnezeu după convingerea noastră și seara putem pune în siguranță capul pe pernele noastre și să dormim liniștiți, dacă mesele ne sînt îmbelșugate, atunci sîntem datori să mulțumim lui Dumnezeu pentru toate aceste binecuvîntări și să ne manifestăm recunoștința față de conducerea noastră de stat, care a știut să păstreze în echilibru vasul țării noastre, navigînd cu înțelepciune pe marea deloc liniștită a lumii contemporane,

Vă rog să-mi îngăduiți ca în numele celor care pînă la declararea constituției legale a acestei Adunări Generale au format Comitetul Uniunii, ales la Adunarea Generală din anul 1975 și care își depun astăzi în mîinile Dv. mandatele lor, cum și al meu personal, să vă adresez tuturor un sincer și călduros „Bun Venit“ la aceste lucrări, la acest eveniment jubiliar din viața Bisericii noastre.

Adresăm un frățesc salut stimatilor și iubiților noștri frați prezenți azi în mijlocul nostru, și anume: Neal Wilson, președintele Conferinței Generale și fr. Edwin Ludescher, președintele organizației adventiste Diviziunea Euro-Africa, din care facem și noi parte.

Aș dori să menționez aici că ultima dată cînd un președinte al Conferinței Generale a luat parte

ne-am bucurat și ne bucurăm, de libertatea și principialitatea colaborării noastre în cadrul legilor ce guvernează viața socială a țării noastre, cum și a rînduieților organizatorice și a principiilor doctrinare ale bisericii noastre.

De aceea, este o plăcere pentru noi de a saluta în mijlocul nostru prezența D-lui Director adjunct I. Sorin și a D-lui Inspector general G. Cirstoiu, reprezentanți ai Departamentului Cultelor, cărora le spunem din toată inima: „Bun Venit!“ în mijlocul nostru și la lucrările noastre.

Sîm astăzi aici, slujitori ai lui Dumnezeu, delegați și invitați pentru a ridica paharul izbăvirilor și al recunoștinței noastre, dar și pentru a aduce, pe altarul slujirii lui Dumnezeu ființa noastră, rostînd împreună cu psalmistul:

oferindu-ne timpul și liniștea necesare desfășurării activității — iar nouă ocazia ca, paralel cu împlinirea îndatoririlor ce le avem față de viață și societate, să putem — ca biserică — îndeplini în deplină libertate chemarea și mandatul divin.

— Vorbind despre problema religioasă în România Socialistă, președintele N. Ceaușescu preciza: „Noi, pornind constant de la necesitatea respectării conștiinței deci și a credinței religioase a tuturor cetățenilor țării..., am respectat și respectăm concepțiile altora, inclusiv credințele religioase și dreptul de a fi practicate” (23 mai 1974 F.U.S.). Aceste concepții largi, echitabile și umanitare sînt cuprinse în art. 30 din Constituția R.S.R., care precizează că: „oricine este liber să împărtășească sau nu o credință religioasă. Libertatea de conștiință fiind garantată tuturor cetățenilor țării”.

În acest context am considerat și considerăm că este de datoria noastră a stabili relații de sinceră și deschisă colaborare cu autoritatea noastră de stat, poziția aceasta fiind în armonie cu învățăturile Sfințitelor Scripturi, care ne sfătuiesc: „Oricine să fie supus stăpînilor celor mai înalte... din îndemnul cugetului” (Rom. 13); „Adu-le aminte”, se adresa marele apostol Pavel lui Tit, „să fie supuși stăpînilor și dregătorilor, să-și asculte, să fie gata să facă orice lucru bun” (Tit 3, 1). Se evidențiază necesitatea unei ascultări active, voluntare, pentru îndeplinirea oricărui lucru bun.

De aceea noi, Biserica A.Z.S., credincioșii, pastorii și Conducerea Cultului la toate nivelele ei, am înțeles că este de datoria noastră să răspundem cu loialitatea și ascultarea noastră, cu munca noastră cinstită în favoarea binelui obște, față de libertățile și înțelegerea de care ne bucurăm în patria noastră. Am considerat că este de datoria noastră a pune munca noastră, alături de efortul muncii întregului popor, cîntecul și loialitatea noastră la temelia edificării scumpei noastre patrii. În acest spirit am abordat o colaborare bazată pe încredere reciprocă, cîntec și loialitate cu toate autoritățile țării și în mod deosebit cu organele Departamentului Cultelor, pentru rezolvarea problemelor cultice, cum și în vederea îndeplinirii cu maximum de rezultat a îndatoririlor ce ne revin ca cetățeni ai României.

Am înțeles că este de datoria noastră să fim loiali patriei noastre și să nu facem nimic care ar știrbi autoritatea și prestigiul țării, și n-am plecat urechea și inima la nici o șoaptă sau acțiune denigratoare.

Cred cu toată ființa, că acest drum, această atitudine, împreună cu o credincioșie de nezdruccinat față de organizația și doctrina bisericii, sînt premisele succesului și dezvoltării noastre, spre a deveni „tot mai plăcută înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor” (Luca

2, 52), pentru a fi de folos bisericii și patriei.

— Anii care au trecut de la ultima Adunare Generală a Uniunii, au fost anii care au oferit ocazia consolidării și promovării în continuare a unui spirit bun de colaborare, bazat pe principialitate și credincioșie față de doctrină și organizație în cadrul bisericii noastre.

„Armonia și unitatea în biserică”, spune Spiritul Profetic, „constituie recomandarea, scrisorile noastre de acreditare, pe care le putem prezenta lumii, în favoarea adevărului, cum că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu” (5 T/279). „Succesul poate fi obținut numai prin acțiuni ordonate și armonioase”, căci „tot ceea ce are legătură cu cerul este într-o perfectă ordine...” (1 T/650).

La Adunarea Generală Electivă din 1975, spuneam în raportul meu că în acel interval scurt de timp „simțămîntul responsabilității și al necesității unui climat de încredere, colaborare și mișcare în cadrul organizatoric și al legalității, s-a manifestat în lucrările noastre”. Astăzi putem spune că acest deznăscut s-a manifestat cu pregnanță în toate relațiile noastre în cadrul Cultului.

Armonia și unitatea, la care făcea și face referire serva Domnului, au fost prezente în relațiile dintre noi. Trebuie să mărturisesc aici, că în toate Comitetele Conferințelor, în Comitetul Uniunii, și între Comitetul Uniunii și Comitetele Conferințelor s-a dat pe față un spirit de responsabilitate, de colaborare și de încredere reciprocă, avînd la bază nu o comuniune de interese de grup, subiectivă, ci o respectare a rîndușilor noastre bisericesti, a principiilor de doctrină și organizație și a nevoii imperioase de a ne aduce cu credincioșie la îndeplinire toate îndatoririle noastre. Aceleași principii au stat la baza relațiilor și colaborării noastre cu Comitetele Comunităților și cu frații noștri, în ciuda inențelurilor probleme ce ne-au ținut adesea ore întregi în comitete pentru rezolvarea unor situații.

Vorbind despre armonia și unitatea colaborării noastre, aș dori să subliniez și să supun atenției Dv. un aspect deloc secundar.

Aceste principii de care vorbim sînt și trebuie să fie obligatorii pentru noi toți, începînd cu cel care vă prezintă acest raport și pînă la cel din urmă membru al Comunităților noastre. Ele sînt însă absolut obligatorii pentru noi ca pastori.

Este numai normal și corespunde aspirațiilor ființei noastre, decî un drept sfînt, acela de a avea ocazia să ne punem la schimbător talanții ce ni i-a încredințat Dumnezeu. Dar Cel care ni i-a dat, știe cînd este timpul cel mai potrivit pentru aceasta, și El pune în mișcare organizația Bisericii pentru a chema pe slujitorii Săi la lucru. Este însă inadmisibil și această Adunare Generală nu trebuie să

îngăduie cu nici un chip, nimănui, indiferent cine ar fi el, ca să dea frîu liber dorințelor nesfînite, și să mai implice încă o dată liniștea și armonia Bisericii în acțiunile meschine, care în trecut au adus multă vătămăre Bisericii.

Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că acest spirit și aceste atitudini sînt tot mai răzlece și singulare, dar să nu îndrăznim să facem din „slobozenia aceasta o haină a răutății” (1 Petru 2,16), ci „credincioșii adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel care este Capul, Hristos” (Efes. 4, 15).

— Raportul pe care îl prezint înaintea Dv., nu este încercarea de a scoate în evidență niște merite, căci oricît am fi făcut, nu putem spune decît așa cum spunea Mîntuitorul: „Am făcut ce eram dator să facem” (Luca 17, 10). Poate că înfățișînd succint activitatea Comitetului Uniunii și a Cultului nostru în acest interval de timp, va ieși cu mai multă pregnanță în evidență ceea ce n-am reușit, n-am putut, sau nu ne-am priceput să facem, avînd noul Comitet al Uniunii pe care-l veți alege astăzi, cu privire la ceea ce trebuie realizat în perspectiva anilor ce ne stau înainte.

Raportul acesta, realizările ce le vom evidenția sînt ale lui Dumnezeu și Lui îl închinăm, pentru că „orice ni se dă bun... este de sus... de la Tatăl luminilor” (Iacob 1, 17), și nu pot să nu amintesc că aceste realizări s-au materializat datorită înțeleptei politici a țării noastre în probleme de culte, datorită libertăților de care ne bucurăm în mod plener în scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România.

Nu pot trece mai departe fără a aduce un cuvînt de profundă mulțumire și apreciere față de zecile de mii de credincioși adventiști din patria noastră, care în sinceritate și cu spirit de dăruire mergînd pînă la jertfă, au făcut ca biserica noastră să-și poată împlini mandatul ei. Mulțuri de anonimi le aducem recunoștința noastră cu încrederea că fapta vieții lor va fi răsplătită aici și înmîit în veșnicile nesfîrșite ale cerului.

Vă rog să-mi permiteți, ca în numele nostru al tuturor, să aduc frățietății advente din țara noastră, prezbiterilor și membrilor Comunităților noastre, marilor anonimi, un cuvînt de căldă și profundă mulțumire, căci ei sînt energia vitalizantă și însuflețită de Dumnezeu pentru ca „Evangelhia aceasta a împărăției” să-și continue mersul înainte pînă la hotarele veșniciei.

Avem aici în mijlocul nostru ca invitați pe venerabilii noștri bătrîni, pe părinții noștri spirituali. Rîndurile lor s-au rărit, și povara anilor le-a slăbit vederea și mersul. Sîntem dator să nu uităm eforturile lor și sacrificiile vieții lor, care stau la temelia progresului nostru ca Biserică. Mulți, prea mulți poate au lucrat, s-au consu-

mat arzind de zel și au murit în anonimă, cu speranța binecuvântării și răsplătirii divine, dar și cu bucuria că jertfa lor n-a fost zadarnică. Pentru aceștia în orice de mare număr ar fi ei, Dumnezeu Se consideră legat să binecuvinteze alergarea lor, și în continuare să susțină eforturile unite ale întregii Biserici pentru realizarea mandatului divin — trăirea și vestirea Evangheliei.

Stimați frați,

De la data de 14 decembrie 1975 și pînă în prezent, un număr de 16 slujitori ai lui Dumnezeu au intrat în cămăruțele lor din uriașele dormitoare ale omenirii, așteptînd în neînțînă glasul care să-i cheme la ospățul nunții Mielului. Iată numele lor:

- fr. Panait Anghel — 1976
- fr. Paulini René — 1976
- fr. Ștefănescu Ioan — 1976
- fr. Niță Neacșu — 1976
- fr. Doagă Gheorghe — 1977
- fr. Chelcea Mihai — 1977
- fr. Gheorghită Nicolae — 1977
- fr. Rizea Andrei — 1978
- fr. Olteanu Pavel — 1978
- fr. Coconcea Teodor — 1978
- fr. Cucurezeanu Păun — 1979

- fr. Albu Ioan — 1979
- fr. Dodu Gheorghe — 1979
- fr. Bică Constantin — 1980
- fr. Rădulescu Ioan — 1980
- fr. Radu Mihai — 1980

La aceste nume mai trebuie să amintim pe cei aproximativ 3000 de frați și surori care au închis ochii în acest interval de timp, așteptînd trîmbița învierii și glasul care să-i trezească la viață veșnică.

Ca semn de omagiu, în amintirea lor, propun să ne ridicăm și să păstrăm cîteva clipe de solemnă tăcere.

Împreună cu vizionarul de pe Patmos rostim și noi astăzi: „Fericite de acum încolo de morții, care mor în Domnul! Da, zice Duhul, ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează” (Apoc. 14, 13).

Întorcîndu-ne spre cei ce sînt, consemnăm faptul că la data de 1 iulie 1980, personalul Uniunii de Conferințe A.Z.S. însumează 200 persoane.

De la 1 ianuarie 1976 și pînă la 30 iunie 1980 au fost angajate în cadrul Cultului un număr de 38 persoane.

În acest interval de timp au ieșit la pensie un număr de 22 angajați. Tot în acest interval de timp, un număr de 13 persoane au părăsit rîndurile angajaților Cultului nostru, după cum urmează:

- Conferința București — 2 pastori, primul prin pierderea calității de membru și altul prin plecarea din țară, cum și 2 persoane din administrație, prin transfer.

- Conferința Cluj — 2 pastori, unul prin pierderea calității de membru și altul prin demisie, iar 2 persoane din administrație, prin demisie.

- Conferința Sibiu — 2 pastori prin plecarea legală din țară, împreună cu familia, și 1 persoană din administrație, prin demisie.

- Conferința Bacău — 1 persoană din administrație, prin transfer.
- Uniunea de Conferințe — 1 persoană prin transfer.

Aș dori să menționez faptul că în perioada 1967—1975 au fost angajate în cadrul Cultului un număr de 43 de persoane, în timp ce numai în perioada 1976—1980, au fost angajate un număr de 38 de persoane, ceea ce denotă preocuparea conducerii pentru cadrele necesare Cultului, și posibilitatea ca Seminarul să ne ofere absolvenți, care să poată prelua de pe umerii împovărați sarcinile, dar și binecuvîntările slujirii.

realizări ♦ realizări ♦ realizări ♦ realizări ♦ realizări

Aur pentru aparate medicale românești

Deși a depășit o jumătate de secol de existență, întreprinderea de tehnică medicală din București, azi a atins cotele calitative pe care ocrotirea sănătății le cere. Între realizările obținute se află și aparatul portabil de anestezie, denumit „Romanest”. Creație originală românească, el a fost deosebit de bine primit la Salonul invențiilor de la Viena unde a fost distins cu medalia de aur. Tot o recunoaștere a calităților acestui aparat, a nivelului calitativ al produselor întreprinderii bucureștene, o constituie și faptul că „Romanest” este exportat în numeroase țări cu tradiție în tehnica medicală: Anglia, Franța, R.F.G. și S.U.A.

Avertizor seismic de vibrații

Invenția reprezintă realizarea unui senzor al frecvențelor critice de rezonanță cu largă posibilități de utilizare în tehnică. Aparatul se bazează pe un principiu cu totul nou, folosind un sistem mecanic elastic cu masă seismică. Aparatul poate funcționa ca frecvențimetru. Cu ajutorul său pot fi sesizate și vibrațiile produse de mișcările seismice ale pămîntului.

Un succes al tehnicii originale

Un succes de prestigiu al specialiștilor de la Centrul de cercetări științifice pentru tehnica de calcul (I.T.C.) din Cluj-Napoca îl reprezintă proiectarea și construirea primei instalații românești de implantare ionică, cu performanțe la nivelul celor mai bune din lume. Instalația are un domeniu larg de aplicații, atât în cercetare, cit și în industrie, ea permițînd obținerea de diode cu capacitate variabilă, transistoari, structuri foto-luminiscente, trasori radioactivi și altele.

Din plante medicinale

O concretizare a căutărilor creatoare întreprinse de specialiștii Centralei Industriale de medicamente, cosmetice, coloranți și lacuri, în vederea valorificării superioare a extractelor vegetale o constituie gama „Clestar”: două creme — una hidratantă și alta nutritivă — și o pastă de dinți; noul produs utilizează azulele extrase din muștel. În acest mod, efectele emolente, tonifiante și dezinfectante devin preponderante.

Psihotempometru

Psihotempometrul (aparat electronic pentru determinarea ritmului de lucru) cu circuite integrate digitale, a fost realizat de Institutul Politehnic din București — Facultatea de automată și întreprinderea pentru aparatură de utilaje de cercetare (I.A.U.C.) București și folosește la testarea psihologică în acele profesii în care timpul și ritmul de lucru constituie factori importanți ai randamentului muncii. Aparatul poate fi utilizat atât în selecția și orientarea profesională cit și în cercetare.

Reșaparea anvelopelor

Pentru prima dată în țară, colectivul Fabricii de construcții metalice și articole din cauciuc — Luduș a realizat o presă de vulcanizat anvelope reșapate. Despre avantajele acestei metode o singură cifră: reșaparea unei anvelope (cu care se poate circula încă 20.000 km) costă 155 lei.

În greutate de 2.500 km presa are asigurată o temperatură de lucru a aburului de pînă la 200 grade. De notat că, pe lângă acest tip destinat reșapării anvelopelor de autoturisme, specialiștii de la Luduș au în studiu o mașină ce va executa aceeași operație pentru autotramioane.

Redacția
(din presa zitel)

CONFERINȚELE DE ORIENTARE

Așa cum știm, de cîteva ani, experimentăm aici, în cadrul Uniunii noastre, întîlnirile trimestriale pe Conferințe, în cadrul Conferințelor de Orientare și Îndrumare, cu pastorii și prezbiterii Comunităților noastre.

De patru ori pe an, ne întîlnim împreună cu scumpii noștri frați prezbiteri și slujbași din Comunitățile noastre, pentru a ne ruga și a discuta probleme legate de activitatea noastră în biserică, cum și rolul și responsabilitatea noastră în viața socială a țării.

Aceste întîlniri s-au dovedit a fi o reală binecuvîntare pentru noi toți. Prin varietatea tematicii abordate, prin aprofundarea problemelor ce definesc rolul și rostul nostru în societate și în biserică, orizontul nostru ca slujitori ai lui Dumnezeu și ai oamenilor este mai larg cuprinzător, ne înțelegem mai bine menirea și învățăm cum trebuie și ce trebuie să facem pentru ca lucrarea noastră să fie la înălțimea chemării ce ne-a fost adresată.

Este vrednic de subliniat aportul proaspăt, puternic pe care scumpii noștri frați prezbiteri îl aduc la aceste întîlniri ale noastre, și care pornește din legătura dinșilor cu viața și cu problemele și preocupările Comunităților noastre.

„Simț deosebite bucurii și aduc mulțumiri conducerii Uniunii pentru că ne-a invitat și pe noi la aceste întîlniri” (I. Sandu, prezbiter Medgidia).

„Mulțumesc pentru această ocazie fericită și pentru faptul că ne-ați invitat și pe noi” (N. Popa, Com. N. Bălcescu).

„S-a spus cîndva că vom fi invitați și noi. Azi mulțumim cerului și Dv. pentru faptul că sintem cu Dv. aici. Vreau să spun că noi trăim referatele prezentate... Mulțumim Bunului Dumnezeu că ne amintiți acest lucru. Ne revine partea de a face totul pentru fericirea aproapelui nostru și a țării și a ne preda pe deplin Domnului, punînd la schimbător talanții încredințați nouă” (N. Lospa, Com. Merii Petchii).

Și am putea înmulți aceste exemplificări ale bucuriei și recunoștinței, care au irupit din sufletele fraților noștri prezbiteri. Prin aceste întâlniri ne simțim mai aproape unii de alții, căci purtăm împreună poverile lucrării, se îngustează depărtarea dintre noi, ne înțelegem mai bine reciproc și putem la rîndul nostru să fim mai eficienți în activitatea noastră.

Cred că și în viitor, prin îmbunătățirea tematicii abordate cum și a dezbaterilor susținute, aceste întâlniri își vor aduce cu prisosință contribuția lor la bunul mers al vieții Comunităților noastre, dar și la elevarea slujirii noastre și a contribuției pe care pastorul, prezbiterul și slujbașii din Comunitățile noastre, sînt chemați să o aducă la promovarea binelui comun.

CURSUL DE INDRUMARE CU PASTORII — 1978

Cred că mai stăruie încă în amintirea noastră întâlnirea organizată de Comitetul Uniunii la care am luat parte cu toții, în cadrul „Cursului de îndrumare”, ce s-a desfășurat între 30 mai și 8 iunie 1978 aici, în București.

De mulți ani, noi, ca pastori, n-am mai avut ocazia să fim cu toții laolaltă, să meditam și să analizăm mai profund rolul și menirea noastră în Biserica Adventă.

Programul zilnic de referate, discuții, clipile de rugăciune și meditație sfințită, au făcut din această întâlnire un punct de referință în preocuparea noastră de sprijinire și pregătire a corpului pastoral pentru o cit mai eficientă slujire.

Tematica largă a întîlnirii care s-a axat pe doctrina noastră, pe organizație și serviciile de cult din Comunitățile noastre, pe respectarea organizației Bisericii A.Z.S., a legilor în vigoare din țara noastră, a avut ca scop unificarea procedurilor în activitatea Comunității și a modului de aplicare a principiilor organizatorice și de rezolvare uniformă, de către toți pastorii, în toate Comunitățile, a problemelor ce izvoresc din doctrina și organizația noastră.

Ne-am legat atunci să procedăm uniform, să avem cu toții același îndreptar și să contribuim cu toții la uniformizarea serviciilor divine, a practicilor și a modului în care

rezolvăm problemele. A fost un bun început. Știm că nu am ajuns la realizarea întocmai a hotărîrilor în dreptul cărora ne-am legat să procedăm uniform. Înțeleg că unii mai avem rețineri, alții din comoditate sau pentru a nu fi confrunțați cu diverse reacții, n-am ajuns să avem un singur cuvînt. Poate că pe undeva este și lipsa noastră, că nu am dat imediat răspunsul la problemele ridicate și n-am consfințit într-o hotărîre obligativitatea de a proceda uniform, dar totuși aceasta nu poate constitui o scuză, deoarece problemele în discuție au fost dezbătute zile în șir, iar noi toți ne-am exprimat întreaga noastră azeziune față de ele.

Revine noului Comitet al Uniunii sarcina de a continua aceste întîlniri, care au un rol deosebit în pregătirea noastră pentru o cit mai eficientă slujire ca servi ai lui Dumnezeu. Consider ca cel puțin o dată într-o perioadă de 5 ani să se organizeze astfel de întîlniri, bine pregătite, care s-au dovedit întotdeauna de un real folos pentru Biserica. Sper că viitoarea conducere a Uniunii va înscrie pe agenda preocupărilor ei și acest punct deosebit de valoros pentru ea „omul lui Dumnezeu să fie desăvîrșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună” (2 Tim. 3, 17).

CASE DE RUGĂCIUNI: CONSTRUITE, ACHIZIȚIONATE, REPARATE

Stimați frați și onorați oaspeți:

O problemă ce a fost și este în permanență pe agenda Comitetelor Conferințelor și al Uniunii, este preocuparea față de patrimoniul Cultului nostru.

Este o realitate faptul că din cele 523 de comunități, pe care le avem în cadrul Uniunii noastre, la data de 1 ianuarie 1976, deci după Adunarea Generală Electivă din decembrie 1975, numai 334 de Case de Rugăciune erau proprietatea Cultului nostru, celelalte fiind folosite cu chirie de la credincioșii Cultului nostru sau de la alte Culte. De aici preocuparea conducerii de a rezolva unele din aceste probleme, mai ales că, în multe cazuri, proprietarii aveau două proprietăți, și conform legilor în vigoare, trebuia să înstrăineze una din ele.

Idealul din acest punct de vedere, este ca fiecare Comunitate să-și aibă propria sa Casă de Rugăciune. Desigur că aceasta cere un însemnat efort financiar, efort ce nu poate fi realizat decît în mod eșalonat.

În perioada 1975—1980 s-au putut realiza cazurile prioritare, acele cazuri în care situația impunea o rezolvare pentru toate Conferințele. Sintem recunoscători celor în drept că și în această perioadă de timp, s-au putut realiza unele dintre cele mai stringente probleme, avînd nădejdea că și celelalte își vor găsi, la timpul potrivit, o rezolvare favorabilă. Din acestea, reținem achi-

ziționarea următoarele Case de Rugăciune și case parohiale: Conferința București: — Caracal, Sălci-oara, Cîmpina și trei Case Parohiale în București; Conferința Cluj: Luduș, Unguraș, Idecu, Cîmpia Turzii, Simleul Silvaniei, Salonta, Bistrița, Băgara și Sighișoara. Conferința Bacău: Vaslui, Moinești, Pătrăuți, Bărtăluși, Iași, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Udești; Conferința Sibiu: Făgăraș, Beliu, Zimand, Tg. Jiu, Ineu, Murgășu, Somoșcheș, Micalaca, Făget, Cincșor și Brădișoru.

CONSTRUCȚII

În perioada ce a trecut de la ultima Adunare Generală a Uniunii, s-au întocmit planuri rezonabile pentru construirea unor Case de Rugăciune, a sediului Uniunii, pentru care avem și acordul de principiu al Departamentului Cultelor, cum și a unor case parohiale.

După cum știm a trecut mai bine de o jumătate de secol de cînd au fost construite multe din Casele de Rugăciune ale Cultului nostru, și acestea au fost făcute la data aceea cu mijloace rudimentare, și de aceea, foarte multe din Casele de Rugăciune pe care le avem în prezent necesită reparații capitale și multe din ele trebuie reconstruite.

Aceasta este și situația Casei de Rugăciune a Comunității Labirint, ca și a sediului Uniunii, unde ne desfășurăm, în prezent, lucrările noastre, clădiri ce au fost grav avariate de cutremurul din 1977.

Acest cutremur cum bine știm cu toții, a afectat enorm de mult capitala țării noastre, București, cum și anumite zone ale țării. Orașe cum au fost Zimnicea, Alexandria și altele au avut mult de suferit. Multe obiective economice au fost distruse și multe, foarte multe case de locuit, spitale, etc. au fost grav afectate.

Aceste realități dureroase au făcut însă ca eforturile întregii țări să se concentreze asupra refacerii acestor obiective de interes general, național și a fost numai normal ca planurile pe care le-am făcut să fie aminate pînă cînd se va rezolva și vor fi îndepărtate urmele cataclismului ce a încercat țara noastră.

Cu toate acestea, lucrările ce erau deja începute la data cutremurului, au fost terminate, fapt pentru care sintem deplin recunoscători tuturor factorilor ce au concurat la rezolvarea lor. Iată cîteva din aceste lucrări: Conferința București: Crîngeni; Conferința Cluj: Vaida Cămăraș și Decebal; Conferința Sibiu: Brașov, Archiș și Bran; Conferința Bacău: Doljști Bogdănești, Botoșani, Strunga, Poiana-Iași și Piatra Neamț (neterminată).

Concomitent însă cu achizițiile și construcțiile, s-a urmărit un program intens de reparații curente la Casele de Rugăciune existente, lucrări prevăzute în bugetele Conferințelor.

Astfel :

Conferința București

În acest interval de timp, în cadrul Conferinței București s-au făcut reparații la un număr de 35 de unități, atât Case de Rugăciune, cât și case parohiale.

Conferința Cluj

În Conferința Cluj, s-au făcut reparații la un număr de 20 comunități, case parohiale și Case de Rugăciune.

Conferința Bacău

În această perioadă 1975—1980 s-au făcut reparații la un număr de 9 unități, Case de Rugăciune și case parohiale.

Conferința Sibiu

În Conferința Sibiu, s-au făcut reparații la un număr de 36 de unități, Case de Rugăciune și case parohiale.

Aducem mulțumiri lui Dumnezeu, frățietății și autorităților pentru aceste realizări, dovadă grăitoare a libertăților și a posibilităților ce le avem de a ne desfășura viața noastră religioasă în condiții optime, în conformitate cu nevoile și cerințele contemporane.

COMUNITAȚI ÎNFIINȚATE

Prefacerile sociale din țara noastră au făcut ca o mare parte din locuitorii țării să-și schimbe locurile de muncă. Industrializarea țării a determinat venirea unui mare număr de locuitori spre zonele unde se cereau brațe de muncă. La aceasta se mai adaugă tineretul din comunitățile noastre, precum și cei care din convingere au venit în mijlocul nostru și toate aceste cauze la un loc, au făcut necesară înființarea unor noi Comunități, nevoie simțită în toate Conferințele Uniunii noastre.

Este adevărat că din nevoile prezente pe care le avem, o mare parte din ele nu s-au putut rezolva, ceea ce impune ca această problemă să fie înscrisă cu prioritate pe agenda noului Comitet al Uniunii, ca o problemă stringentă, ce trebuie urmărită cu perseverență, fără însă a folosi alte căi, decât acelea ale înțelegerii și colaborării între Cult și autoritățile de stat.

Rămân la convingerea Comitetului Uniunii că, deși poate vom face pași mai mici în unele direcții, este mai bine și cu mai mult folos prezent și viitor, dacă fiecare mișcare a noastră o înscrim în hotărârea ce să o manifestăm totdeauna, și anume, de a rămâne în cadrul legal și de a coopera cu toți factorii de răspundere pentru o rezolvare legală a problemelor și nevoilor noastre.

În această perioadă s-au înființat următoarele Comunități :

Conferința Sibiu

1. Lupeni — jud. Hunedoara
2. Obreja — jud. Caraș Severin
3. Brădișor — jud. Caraș Severin
4. Gura Riului — jud. Sibiu
5. Hălăliș — jud. Arad

Conferința Cluj

6. Leșu — jud. Bistrița Năsăud
7. Buza — jud. Cluj
8. Tinca — jud. Bihor
9. Păingeni — jud. Mureș

Conferința București

10. Niculești — jud. Ilfov

În același timp, datorită fenomenului amintit mai sus de migrație a populației dintr-un loc în altul, a fost necesar să transferăm și unele autorizații de la o Comunitate la alta. Deci, prin plecarea de credincioși dintr-o localitate în alta, a fost necesară transferarea unei autorizații sau desființarea unor Comunități și înființarea altora. Astfel avem :

1. Desființarea Comunității Rădulești, jud. Satu Mare, și prin transferul autorizației s-a înființat o nouă Comunitate și anume Comunitatea Carei, tot în jud. Satu Mare, Conferința Cluj.

2. Desființarea Comunității Petru Rareș, din jud. Ilfov, și prin transferarea autorizației s-a înființat Comunitatea Bîldana, din jud. Dimbovița.

3. Desființarea Comunității Suhuia, din jud. Teleorman și prin transferarea autorizației, s-a înființat Comunitatea Ulmeni, tot din jud. Teleorman.

ÎNFIINȚAREA UNEI NOI CONFERINȚE

De foarte mult timp, Comitetul Uniunii analizează posibilitatea organizării unei noi Conferințe prin reorganizarea Conferințelor București, Cluj și Sibiu. Această nevoie presantă a Cultului nostru a fost supusă atenției și aprobării conducerii Departamentului Cultelor, cu deplina încredere că va fi apreciată obiectivitatea cererii noastre.

Țin să subliniez faptul că întotdeauna ne-am bucurat de o largă înțelegere din partea autorităților și în mod deosebit a Departamentului Cultelor, așa cum este cazul și în problema de față, conducerea Departamentului Cultelor înțelegând nevoia unei eficiente deserviri a credincioșilor noștri români, maghiari, germani și de alte naționalități din această parte a țării.

INTĂRIRI DE PASTORI, PREZBITERI ȘI DIACONI

Activitatea Uniunii de Conferințe, a Conferințelor, a Seminarului și a Casei de Pensii a Cultului, cere în permanență noi și tinere cadre, pentru a putea face față problemelor și nevoilor mereu crescînde ale Bisericii noastre.

În conformitate cu uzanța specifică Cultului nostru, angajații Cultului în posturi clericale sau administrative, trebuie să fie absolvenți ai Seminarului nostru Teologic și pastori hirotoniți, atunci cînd este vorba de funcții de conducere sau de răspundere.

Ca urmare a principiilor ce guvernează viața organizatorică a Bisericii noastre, un număr de 25 tineri pastori au fost întăriți prin binecuvîntare, în acest interval de timp, și anume :

Uniunea de Conferințe

1. Coconcea Octavian — 1979
2. Kadar Gyözö — 1979

Conferința București

1. Stanciu Daniel — 1975
2. Uță Tudor — 1975
3. Toma Corneliu — 1975
4. Toma Gheorghe — 1975
5. Vasilescu Gabriel — 1975
6. Bălan Constantin — 1979
7. Enache Lucian — 1979
8. Manea Liviu — 1979
9. Micu Paulin — 1979
10. Moisan Petre — 1979
11. Geantă Ioan — 1980
12. Pătrașcu Emilian — 1980

Conferința Cluj

1. Niculescu Eduard — 1979
2. Niculescu Emilian — 1979
3. Orban Antal — 1979

Conferința Bacău

1. Jureski Vasile — 1975
2. Baston Ionel — 1979
3. Dumitrescu Eugen — 1980
4. Părvan Ștefan — 1980

Conferința Sibiu

1. Ban Ioan — 1976
2. Aldea Traian — 1979
3. Popovici Dan-Basarab — 1980
4. Forray Lazăr — 1980

Și în viitor, Comitetul Uniunii va trebui să se ocupe cu multă atenție de această nevoie absolută a Bisericii noastre. Dar, în același timp, există și primejdia punerii mîinilor „în grabă” peste unii pastori, prezbiteri și diaconi. Prin activitatea și rolul lor în viața bisericii, ei trebuie să fie pe deplin întemeiați în adevăr, conștienți de spiritul de slujire pînă la sacrificiu și de ancorarea în realitățile contemporane, vrăjmași ai lăcomiei și fanatismului, slujitori ai lui Dumnezeu, care n-au nevoie să se uite peste gard în livada vecinului, ci să iubească Biserica și poporul advent de aici din scumpa noastră patrie, unde Dumnezeu ne-a chemat să lucrăm. Consider o dezerțare de la chemarea de slujitor al lui Dumnezeu, părăsirea turmei și plecare după oi „mai grase”, cum din nefericire am mai avut și noi cazuri. Dumnezeu ne va cere socoteală pentru lucrarea pe care ne-a încredințat-o aici, și nu pentru cea de la „Tars”.

În mapele pe care fiecare delegat și invitat la aceste lucrări le-a primit din partea Uniunii, cred că ați răsfoit revista *Curierul Adventist*, ediție omagială, festivă, cu ocazia aniversării a 110 ani de existență a soliei advente în România, și a 60 de ani de la organizarea Uniunii de Conferințe A.Z.S. De asemenea, ați găsit acolo cartea „Calea Către Hristos” și urmează să primiți și cite un exemplar din cursul de „Arheologie Biblică” pentru uzul pastorilor și al seminaristilor noștri, cum și insigna scoasă cu această ocazie.

Aceasta înseamnă că apariția revistei noastre este la zi, numărul 7—8 (Iulie—august) se află la tipografie și cuprinde material pentru Săptămîna de Rugăciune din acest an. Mulțumim Bunului Dumnezeu și celor în drept pentru apariția continuă a revistei noastre, într-o formă grafică plăcută și cu un conținut bogat, ceea ce face să fie solicitată și peste hotare, pentru românii aflați pe meleaguri străine în U.S.A., Australia, Israel, R.F.G., Franța, U.R.S.S., Bulgaria.

În ultimul timp, pe lângă revista „Curierul Adventist”, editura Cultului nostru a mai publicat: „Fiul lui Dumnezeu și Fiul omului”, și în prezent are sub tipar cartea „Parabole”, „Avem, de asemenea, aprobarea pentru a tipări în acest an „Hristos Lumina Lumii” și „Tragedia Veacurilor”. Vom mai trage la Gestetner cursul de V. Testament și vom publica tot în 1980 un curs de Istorie Adventă. Vom tipări în acest an un volum de dispoziții de predică pentru prezbiterii din comunitățile noastre și de asemenea un manual de Doctrină Biblică A.Z.S. pentru uzul pastorilor și comunităților A.Z.S. Avem aprobată de asemenea o broșură, cuprinzând o succintă prezentare a Bisericii A.Z.S. din România.

Desigur că toate aceste lucrări cer o muncă asiduă, avînd în vedere că cele patru lucrări ale Spiritului Profetic tipărite și în curs de tipărire sînt noi traduceri.

Pentru viitor, Comitetul Uniunii va trebui să continue lucrarea de tipărire a materialelor și cărților atît de necesare pastorilor, prezbiterilor și comunităților noastre.

Țin să mulțumesc Bunului Dumnezeu pentru aceste posibilități și Departamentului Cultelor pentru înțelegerea acordată. Doresc să mulțumesc Comitetului de lectură al redacției și personal fr. Octavian Coconea pentru munca plină de abnegație depusă pentru ca editura Cultului nostru să lucreze cu eficiență și în bune condiții grafice.

Îmi place să cred că noul Comitet al Uniunii va acorda și mai departe o atenție deosebită lucrării de publicații a Cultului nostru, pentru împlinirea unor necesități ce sînt din ce în ce mai mult simțite. Am convingerea că Bunul Dumnezeu va binecuvînta lucrarea cu sinceritate și cu spirit de jertfă.

Din cifrele sintetizînd situația personalului în Cultul nostru, am putut reține nevoia cea mare de cadre pe care Cultul nostru o are.

În vederea satisfacerii acestor cerințe legitime, pentru pregătirea schimbului de astăzi și de mâine, și în acest interval de timp, 1976—1980, Seminarul nostru Teologic și-a deschis larg brațele pentru a primi pe cei sinceri și dornici a sluji lui Dumnezeu, Bisericii și semenilor lor, după exemplul suprem al Mîntuitorului care, în trup omenesc fiind, a avut o singură țintă și anume, a trăi pentru a face pe alții fericiți.

În această perioadă de timp, 33 de tineri absolvenți au ieșit la diferite ore din zi, gata să răspundă invitației: „Duceți-vă și voi de lucrări în via Mea”. Din aceștia, 31 de tineri au pășit în rîndurile slujitorilor lui Dumnezeu, Seminarul împlinindu-și astfel cu prisosință menirea în Biserica lui Dumnezeu. Cînd spunem Seminarul Teologic, ne gîndim la un locaș de educație religioasă, un șantier, un atelier de pregătire necesar înălțării edificiului marelui al bisericii.

Dar, o preocupare a conducerii Uniunii noastre a fost și aceea de a da posibilitatea corpului profesoral al Seminarului să-și ridice calificarea profesională, avînd în vedere nivelul ridicat de cultură al tineretului și Comunităților noastre. Un handicap ce stătea înainte era faptul că, deși în hotărîrile luate se prevedea ca profesorii Seminarului să aibă studii superioare, nici unul nu avea studii superioare în teologie, studii așa de necesare pentru astăzi.

Pentru rezolvarea acestor probleme, am găsit o mare înțelegere la autoritatea de stat, și în mod deosebit la Departamentul Cultelor, care ne-a permis să putem trimite pe profesorii noștri la studii superioare de teologie, la institutele noastre de învățămînt teologic de peste hotare. De asemenea, am găsit sprijin — în acest sens — la frații noștri din cadrul Organizației Diviziunii Euro-Africa, care ne-au acordat o bursă anuală la institutele noastre de învățămînt superior din Europa și o bursă la 4—5 ani la Universitatea Andrews din U.S.A. Ținem să mulțumim atît autorităților de stat și Departamentului Cultelor pentru bunăvoința de a ne înlesni participarea la aceste cursuri, cum și fraților noștri — fr. Ludescher — pentru bursele acordate.

În acest fel, în ultimii ani, următorii frați au putut frecventa aceste cursuri, după cum urmează:

1. Fr. Popa Mihail, directorul Seminarului Teologic A.Z.S. a urmat cursurile Universității Andrews din U.S.A., luîndu-și recent titlul de Dr. în teologie, fiind astfel primul cadru didactic al Bisericii noastre, care și-a luat doctoratul în teologie.

2. Fr. Cazan Titu a urmat cursurile Seminarului Teologic

A.Z.S. din Collonges, Franța și în lunile ce urmează își va lua licența în teologie.

3. Fr. Radu Ștefan a urmat în anul școlar 1979—1980 cursurile Seminarului nostru Teologic din Darmstadt, R.F.G.

4. Fr. D. Popa, cel ce vî vorbește, și-a început studiile de M.A. în teologie, pe care însă, din motive lesne de înțeles, nu le-a putut continua, sperînd ca lucrul acesta să albă loc în viitor.

5. Pentru noul universitar — 1980—1981 — sperăm că fr. Ioniță Aurel, profesor la Seminar, și angajat al Uniunii, va putea urma cursurile institutului superior din Newbold, Anglia.

— În luna aceasta, frații Timiș Alexandru și Moldovan Wilhelm au absolvit Institutul Teologic de grad universitar din Cluj-Napoca, luîndu-și licența în teologie.

De asemenea, alți frați, și anume: Dumitrescu Nelu, Faluvegy Dezideriu, Kadar Gyözö și Pătrașcu Emilian au încheiat cu bine anul II de studii la institutul ortodox de grad universitar din București.

Este pentru prima dată în analele Cultului A.Z.S. din țara noastră că preocuparea pentru pregătirea corpului profesoral al Seminarului nostru a luat o asemenea dezvoltare. Este adevărat că am fost criticați pentru această preocupare, unii vîzînd în aceasta... timp, bani cheltuiți zadarnic și chiar o „abațere de la principii”.

A gîndi astfel, astăzi cînd învățămîntul liceal s-a generalizat la noi, cînd în adunările noastre avem un auditor cu o pregătire pe măsura timpurilor pe care le trăim, este un anacronism, o pornire străină chemării și preocupării noastre, de a pregăti mai bine, mai competent pe viitorii slujbași ai Bisericii.

Aceste realizări sînt providențiale. Demonstrează larga înțelegere și libertatea de care ne bucurăm în patria noastră, cum și obligativitatea ce ne revine de a face tot ce stă în puterea noastră pentru binele și prosperitatea Bisericii.

Este drept că totdeauna momentul deschiderii de drumuri și orizonturi n-a fost ușor, iar cei care au pornit cu curaj și convingere că fac un lucru necesar, au avut nu numai lauri, ci și spinii, dar considerăm că merită, avînd în vedere justețea și frumusețea unor planuri ce contribuie la realizarea împlinirii chemării ce Dumnezeu ne-a adresat-o.

Viitorul va demonstra că acestea au fost niște necesități cărora le-a sosit timpul, iar noi nu ne-am putut împotrivi lor.

Comitetul Uniunii, pe care-l veți alege astăzi, are datoria sfîntă de a continua programul de pregătire temeinică a profesorilor și seminaristilor noștri, pentru a aduce lui Dumnezeu și apropielui o slujbă cit mai desăvîrșită, fără să ne abatem de la drumul jalonat de Domnul și Mîntuitorul nostru Isus Hristos.

Casa de Pensii și Ajutoare a Cultului, existența ei, înseamnă în primul rând, asigurarea de către Cultul nostru, din fonduri proprii, a pensiilor celor 90 de pensionari, ai Cultului A.Z.S. Însemnează grija față de sănătatea acestor pensionari, pentru care — în aceeași perioadă de timp — s-a cheltuit suma de lei 180.085. Dintre ei, 63 de persoane au mers la diferite stațiuni pentru tratament medical iar 460 de persoane au fost la odihnă la Sovata, la casa pe care o cunoaștem cu toții.

Aceasta înseamnă că stimații noștri frați pensionari și cei care vor ieși în viitor la pensie, au asigurată existența lor prin grija Comitetului Uniunii, care s-a îngrijit și se îngrijește ca să asigure fondurile necesare unei normale și bune funcționări a acestei instituții a Cultului.

Regret foarte mult că nu putem raporta aici rezolvarea unei doleanțe mai vechi, de amenajare a locului de la Eforie-Sud, pentru a fi folosit de salariații Uniunii pentru concediu și tratament. Vina este a noastră că n-am știut să rezolvăm această cerință. Nădăjduim că noul Comitet va găsi soluția pe care noi nu ne-am preocupat mai serios s-o găsim și se va putea face ceva în această privință.

SITUAȚIA FINANCIARĂ A CULTULUI

La acest capitol trebuie să subliniem de la început că problemele financiare ale Cultului nostru sînt problemele credinței și ale credințioșilor fraților și surorilor noștri. Ceea ce este un nonsens în știința finanțelor, să faci planuri și să alcătuești bugete fără să ai acoperirea respectivă în safe-uri, noi noi este perfect normal. Toate planurile noastre, începînd de la bugetele Comunităților, Conferințelor și al Uniunii, toate se alcătuesc PRIN CREDINȚĂ, și mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru că niciodată nu s-a întîmplat ca cele prevăzute în bugete să nu se poată realiza din lipsă de mijloace financiare.

Faptul acesta aruncă o lumină clară asupra unei probleme ce nu este lipsită de importanță. În perioada anilor 1976—1980 bugetele Conferințelor, Uniunii, Seminarului și al Casei de Pensii au fost realizate în întregime. Aceasta înseamnă că în toți acești ani, credințioșii A.Z.S. din țara noastră, cu tot specificul privind ziua de odihnă, Sîmbăta, au avut unde și ce să lucreze și au cîștigat în mod nesfîrșit cele necesare existenței lor. La rîndul său, această analiză ne spune că pentru a munci, ei au fost liberi să-și exercite convingerile lor religioase și au găsit înțelegeră la locul de muncă. Deci s-au bucurat și ne-am bucurat de libertăți depline în țara noastră. Situația financiară a Cultului nostru vorbește de la sine de credin-

țioșia fraților noștri, care face posibilă rezolvarea tuturor problemelor ce le avem, fără nici un sprijin financiar din altă parte, cum și de condițiile minunate în care ne desfășurăm viața și care permit credințioșilor noștri să-și cîștige piineea cea de toate zilele.

Ca pastori, ca administratori ai tainelor divine, dar și a bunurilor Bisericii, se cere din partea noastră o corectitudine și o credințioșie pe măsura credințioșiei cu care văduva din pilda Domnului a aruncat în visterie, TOT ce avea. Este o datorie sfîntă a fiecăruia dintre noi, de a da pe față în tot ce facem, o măsură desăvîrșită de credințioșie în tot ceea ce săvîrșim, pentru a ne bucura de o binecuvîntată intrare în Împărăția Sa.

RELĂȚIILE CULTULUI A.Z.S. CU BISERICILE A.Z.S. DE PESTE HOTARE

Relațiile Cultului nostru cu bisericile A.Z.S. de peste hotare sînt reglementate de legile în vigoare, cum și de art. 3 al Statutului de Organizare și Funcționare al Cultului Creștin A.Z.S., care spune astfel:

„Biserica creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din Republica Socialistă România este independentă de orice alte organizații similare din străinătate, cu care păstrează, în condițiile legii pentru regimul general al Cultelor, numai relații de natură religioasă”.

Cu ocazia vizitei pe care fr. R. H. Pierson, fostul președinte al Conferinței Generale a făcut-o în țara noastră în luna februarie 1974, vorbind despre scopul vizitei sale, spunea: „Noi am venit de la Conferința Generală... nu pentru a ne amesteca în lucrarea Bisericii Adventiștilor de Ziua a Șaptea din România, ci pentru a ne bucura de o comuniune spirituală cu voi și de a ne cunoaște cu frații și surorile noastre din această minunată țară”.

Aceasta demonstrează că relațiile noastre cu frații de peste hotare, cu organizațiile adventiste din alte părți sînt relații de natură spirituală, religioasă.

De la ultima Adunare Generală a Uniunii, aceste relații au fost consolidate. Delegații ai Uniunii noastre au participat la diverse întîlniri și manifestări de peste hotare, printre care participarea la comitelele organizației Diviziunii Euro-Africa, din care facem și noi parte. În afară de cel care prezintă acest raport și care este membru al Comitetului Executiv al Diviziunii Euro-Africa, prin rotație o serie de alți frați cu răspundere au luat parte la aceste lucrări. Astfel, putem spune că toți membrii Comitetului au participat — în acest interval de timp — la aceste lucrări, cum și președinții de Conferințe, în afară de frații Deac Gligor, Chiorescu Costache și Timiș Alexandru care în schimb au luat parte la lucrările Conferinței Ge-

nerale de la Viena, Atlantic City sau Dallas.

Dacă la Conferința Generală de la Atlantic City din 1970 au luat parte — ca delegați din partea noastră frații: I. Tachici și C. Chiorescu, iar la sesiunea Conferinței Generale de la Viena din 1975 frații: D. Popa, M. Pirvan, C. Alexe și G. Deac, la lucrările Conferinței Generale din Dallas, aprilie 1980 au fost prezenți un număr record de participanți de la noi, și anume: D. Popa, N. Dumitrescu, G. Deac, I. Gyeresi. De asemenea: M. Pirvan, N. Popescu, I. Ciucă, A. Timiș, I. Stoiu, I. Bidiu, C. Alexe, C. Păun, M. Ionescu, Gabriela Popa, Constantinescu Otilia, A. Văcăreanu, Gabriel Voinea, A. Moraru și I. Eftimie, fapt ce demonstrează cu prisosință largă înțelegere și libertățile de care ne bucurăm în țara noastră.

Sîntem recunoscători pentru înțelegerea pe care autoritatea de stat ne-o acordă și în această privință, și dorim să asigurăm pe cei în drept că apreciem aceste libertăți și niciodată nu vom folosi aceste posibilități, altfel decît numai în spiritul legilor în vigoare, și al dragostei frățești, cum și pentru a înfățișa cum se cuvine și a face cunoscută realitățile vieții din scumpă noastră patrie, Republica Socialistă România.

Stimații frați și distinși oaspeți:

Pentru că Adunarea Generală Electivă nu înseamnă numai ascultarea unui raport, fie el chiar și al președintelui, mai ales că odată cu prezentarea lui el își încheie mandatul său și poate rosti împreună cu bătrînul Simeon: „Acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpîne” (Luca 2,29), doresc să mă apropiu de încheiere.

Trebuie să spun încă o dată, în concluzie, că nu avem a ne lăuda cu nimic, uneori nu putem spune că am făcut nici chiar ceea ce era de datorie noastră să facem. Dar am considerat că sîntem obligați a continua strădania și a ne respecta angajamentul luat înaintea lui Dumnezeu și a Bisericii de a face totul pentru binele și prosperitatea cauzei Evangheliei. Îmi dau seama că — oameni fiind — n-am realizat 100% aceasta. Dar s-a realizat o unitate și o armonie deplină la toate esaloanele conducerii Bisericii. Am considerat, pentru experiența noastră din trecut, că deziideratul imperativ al Mintuitorului ca „toți să fie una”, este și trebuie să fie lege pentru noi toți.

Este adevărat că n-am înțeles că unitatea aceasta trebuie să fie construită pe interese subiective, pe interese de grup, căci pentru noi a sosit de mult vremea, ca toți, corpul pastorilor și credințioșilor, să fim una.

Am urmărit ca în relațiile noastre cu autoritatea de stat să respectăm Cuvîntul și sfatul Sfințelor Scripturi care ne spune: „Felul vostru de vorbire să fie: Da, da; nu, nu” (Matei 5, 37), adică sinceritate în toate lucrările noastre și

neamestecul nostru în probleme ce nu ne privesc. Am înțeles să muncim cinstit și să ne iubim țara; am înțeles și înțelegem că și atunci când nu ni se satisfac toate cerințele și toate nevoile, noi trebuie să rămânem mai departe răbdători și să căutăm să rezolvăm toate lucrurile în deplină înțelegere, convingându-ne că ceea ce se face în afara legalității, prin stricarea unor relații și unui spirit de încredere, va fi totdeauna un câștig spre pagubă.

Aducem slavă lui Dumnezeu pentru înțelegerea de care ne-am bucurat la autorități și pentru cuminența frățietății noastre și nu recomand o altă cale.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze patria noastră, Conducerea ei, să dea putere bărbaților pe care i-a pus în fruntea ei, pentru ca în aceste zile deosebit de primejdioase pentru pacea lumii și chiar pentru existența ei, spiritul de pace și bună înțelegere între oameni să biruiască.

Stimați frați,

Dumnezeu ne-a binecuvântat! Nu știm dacă și noi sintem la înălțimea binecuvântărilor de care ne bucurăm. Mă-e teamă că nu sintem conștienți pe deplin de răspunderea ce ne încumbă tot binele de care ne-am bucurat până acum.

Este de datoria acestei Adunări să dea Bisericii un Comitet și o Conducere care să continue lucrările și realizările de până acum. Nu este momentul satisfacerii unor capricii, ci este momentul destul de solemn, moment ce cuprinde în nucleul lui viitorul lucrării noastre de aici și binele și prosperitatea noastră a tuturor, cum și prestigiul Bisericii noastre, și al Evangheliei.

Nimeni dintre noi nu poate emite pretenția de a fi de neînlocuit. Dar fac un apel la toți cei

prezenți de a îngădui Duhului lui Dumnezeu să le stăpânească inimile.

Acum și aici este locul și timpul ca Biserica să-și aicăuiască grupul de bărbați care să poarte mai departe niște poveri grele. Știu că în unele suflete din această sală există dorința ca să-și pună la schimbător talanții. Nu sintem chemați a judeca gândurile, sentimentele și conștiințele fraților noștri, aceasta este partea lui Dumnezeu.

Dar cred că delegații trimiși de Conferințe aici, dacă se vor lăsa conduși de Dumnezeu și vor uita eventualele planuri subiective, vor lucra în adevăr pentru slava lui Dumnezeu. Noi cei care am lucrat până astăzi cunoscând povara și responsabilitatea, vă încredințăm mandatele, cu înțelegerea sinceră de a fi bucuroși și pentru jug și pentru jertfă.

În ce mă privește, doresc să mulțumesc lui Dumnezeu și frățietății pentru sprijinul ce mi l-a acordat în acești ani. Mulțumesc Comitetului Uniunii și Comitetelor Conferințelor pentru colaborarea armonioasă pe care am avut-o cu Dv., pentru faptul că m-ați suportat și pentru că m-ați înțeles.

Mulțumesc Departamentului Culturii pentru înțelegerea dovedită și pentru modul în care am putut colabora, urmărind, poate egoist și subiectiv interesele Bisericii care m-a ales ca să o reprezint. Asigur Conducerea Departamentului de stima mea și pe frații mei, de dragostea mea.

Și acum stimați frați delegați, cred că este bine să vă uitați cu multă băgare de seamă „printre vase”.

Îngăduiți-mă a încheia gândurile mele, raportul meu, redînd cele ce un sensibil poet remarca:

„Lăsăm de-o parte vorbe voit, sofisticate, intrăm în rostul vieții adine, realitate; Nu strălucirea falsă, ci lumina calmă, răsfrintă din ochi, în truda din palmă; nu zborul, nu plutirea, nu licări de visare, ci mersul drept e-al nostru și drumul care doare; nu clipa marginală de falsă liniștire, ci lacrima curată ce poartă-n ea... iubire; nu fericit trăitul moment al vanității, ci prea lovitul nume din pricina dreptății.

Va fi izbînda noastră, cît lucrul ce-l vom face, cît bine pentru alții atît avea-vom pace; va fi al nostru nume atîta de-nălțat, cît gîndul între tîmple ne freacă curat; va fi al nostru nume atîta răsplătire, cît inimile tainic ne izvorăsc iubire; va fi al nostru nume săpat în cer și stele, cît biruința-ntreagă asupra celor rele.

Nu ne așteaptă nimeni cu daruri la răscruce, a noastră fericire e-n jertfă și în cruce; și nimeni nu ne iese în cale cu minuni, minunea este cerul ce-n suflet îți aduni.

Din rătăcirii de planuri Isus să ne adune, spre rostul vîguroș cerut de-nțelepciune. Lăsăm în urmă vorbe voit sofisticate, ni-e sete de iubire, ni-e foame de dreptate. La masa conștiinței deplin prezenți a fi, ca stîlpi ai demnității ce sprijină vecii.”

„Încolo frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună, și orice laudă, aceasta să ne însuflețească”. Amin!

Președintele Uniunii
D. POPA

Mesaje — Ecouri

adresate celei de a X-a Adunări Generale Elective
a Uniunii de Conferințe A.Z.Ș.

Mult iubiți frați,

Har și pace de la Domnul și Mîntuitorul nostru Isus Hristos, ca salutare înainte! Ps. 119, 145.

Cu deosebită bucurie am primit invitația de a participa la lucrările Adunării Generale a Uniunii din data de 20 iulie a.c.

Mulțumesc Bunului Dumnezeu că mi-a făcut favoarea de a ajunge în viață pînă la această dată.

Țin să vă asigur că, fie că voi putea sau nu, datorită invalidității mele, să iau parte la aceste foarte însemnate lucrări, cu gîndul, inima și rugăciunile mele voi fi cu Dvs.

Domnul să vă ocrotească și să fie cu Biserica Lui, ca ea să meargă înainte, prin Duhul Sfînt, din mărire la mărire! Pacea să fie cu voi toți! Amin!

Al vostru în Hristos frate și vechi colaborator.

D. FLOREA

București, 14 iulie 1980

— Într-o telegramă, frățietatea din Comunitatea A.Z.S. Sărmaș, Jud. Mureș, spune: „Frățietatea din

Sărmaș, împreună cu comitetul său, vă asigură de mijlocirea lor, în rugăciune, pentru sprijinul și ocrotirea divină asupra lucrărilor electivă... În numele Comunității Sărmaș, Bende Francisc.

— Printr-un telefon primit în zorii zilei de 18 iulie a.c. fr. I. Pastramă, prezbiterul Comunității Române A.Z.S. din Loma Linda, California, U.S.A. a făcut urări de deplin succes lucrărilor, asigurîndu-ne de rugăciunile și dragostea lor.

— „Mulțumesc Comitetului Uniunii pentru invitația de a participa la Adunarea Generală a Uniunii de Conferințe A.Z.S. din 20 iulie 1980. Totodată vă aduc la cunoștință, că nu voi putea lua parte din cauza vîrstei mele înaintate, 88 de ani. Cu gîndurile mele și sufletește, voi fi alături de Dvs., și în fiecare zi, în rugăciune, rog pe Bunul Dumnezeu să trimită Duhul Său cel Sfînt, care să conducă lucrările, căci numai atunci Biserica va fi binecuvîntată, dacă Duhul Sfînt va conduce lucrările”.

Tg. Mureș
13 iulie 1980

Cu iubire frățească
BARTHA BLASIU

— Ca fii ai acestei Biserici, asigurăm Conducerea ei, că vă vom sprijini în mod frăţesc şi sincer, rugînd pe Bunul Dumnezeu să vă însoţească şi să vă ajute, ca tot efortul ce-l depuneţi pentru desfăşurarea acestor lucrări, să conducă la acel rezultat, care să contribuie la proslăvirea lui Dumnezeu, la înălţarea prestigiului Bisericii Sale, la întărirea slujbaşilor ei, la binecuvîntarea poporului Său şi la extinderea lucrării Sale". (Licu Coltuc, prezbiter Comunitatea Piteşti, 15.VII.1980).

ECOURI DUPĂ INCHEIEREA LUCRĂRILOR ADUNĂRII GENERALE ELECTIVE ALE UNIUNII

— Conducerea Bisericii A.Z.S. din Ungaria, într-o telegramă adresată Uniunii spune:

„Conducerea Bisericii Adventiste de Ziua a Şaptea din R. P. Ungară, cu deosebită dragoste felicităm pe scumpul nostru frate Popa, şi pe colaboratorii Dvs. cu ocazia realegerii voastre, ca preşedinte al Uniunii de Conferinţe A.Z.S. din România. Vă dorim binecuvîntările lui Dumnezeu. De asemenea, vă salutăm stimate frate Popa, cu ocazia alegerii Dvs. ca consilier al Diviziunii Euro-Africa". Preşedinte: Szacacs I. Secretar: Erdely I. Casier: Olah K. — Budapesta, 22.VII.1980.

— Cu prilejul celei de a zecea Adunări Generale a Uniunii de Conferinţe A.Z.S. vă adresăm Dvs. şi noului Comitet de conducere al Uniunii, cele mai bune urări de sănătate şi activitate rodnică sub ocrotirea cerească. În numele Comitetului Conferinţei Sibiu şi al comunităţii A.Z.S. din Timişoara, Deac Gligor.

— Iubite frate Popa şi iubiţi fraţi ai Comitetului Uniunii. Vă rugăm să primiţi din partea mea un salut frăţesc şi cele mai sincere urări de bine, ca Bunul Dumnezeu să vă călăuzească şi să vă împunernicească prin Duhul Său cel Sfînt.

Am o deosebită bucurie şi plăcere de a onora pe aceia care au fost chemaţi la o răspundere aşa de mare, şi ţin să vă asigur că voi apela totdeauna la Tatăl Ceresc, ca El să îmbrace cu putere cerească conducerea Bisericii Sale.

Cu această ocazie, îmi exprim mulţumirea pentru modul în care au decurs lucrările alegerii noului organ de conducere al Cultului, cum şi de raportul prezentat, constatînd cum mîna cea bună a lui Dumnezeu a ajutat şi a condus desfăşurarea lucrărilor, pentru realizarea tuturor lucrurilor frumoase, şi am toată convingerea că Dumnezeu vă va călăuzi, şi cu ajutorul Său veţi putea face faţă la toate problemele legate de bunul mers al frăţietăţii advente.

Personal, îmi exprim mulţumirea pentru faptul că Bunul Tatăl Ceresc m-a ajutat să fac parte din Biserica Sa. Al Dv. frate în Hristos, V. Bălănescu — prezbiter al Comunităţii Sineşti, jud. Vîlcea.

— Vă mulţumesc pentru invitaţia de a participa la Adunarea Generală Electivă a Uniunii, ce a fost ca o pregustare a momentului veşniciei, cînd vom fi cu toţii uniţi laolaltă. Rog pe Bunul Dumnezeu să

vă călăuzească la tot pasul pentru slava Sa şi biruinţa adevărului". (Rădoi C. pastor-pensionar, Rm. Sărat 20.VII.1980).

— Mii de mulţumiri pentru nespuse de mare bucurie ce ne-aţi făcut-o, de a lua parte la Adunarea Generală a Uniunii, ocazie în care ochii mei au fost plini de lacrimile mulţumirii şi recunoştinţei faţă de Dumnezeu, iar inimă mea plină de bucurie în faţa unei aşa solemnităţi, unde prezenţa lui Dumnezeu a fost simţită, iar lucrările s-au desfăşurat atît de armonios. După convingerea mea, lucrările au fost conduse de Duhul Sfînt de la începutul şi pînă la încheierea lor. Mărire Tatălui din cer." (V. Schiopoia — pastor-pensionar, 23.VII.1980 — Craiova).

— În aceste timpuri de mari prefaceri, care fac ca răspunderile importanţilor slujbaşi ai Bisericii Domnului Isus, să nu fie chiar aşa de uşoare, aş dori să vă asigur că... nu duceţi singuri povara lucrării, că sînt mulţi în aprofunde şi la distanţă care vă susţin mîinile în rugăciune şi cu fapta, între care doresc să fiu şi eu... Dumnezeu să vă binecuvînteze. (A. Popov — pastor-pensionar, Braşov).

— Domnul să dea sfat şi lumină Comitetului Uniunii, ca să poată conduce Biserica Sa din ţara noastră, un pas mai aproape de Mîntuitorul.

Ne unim şi noi cu Aron şi Hur, împreună cu toţi credincioşii din ţară, pentru a vă sprijini mîinile în rugăciune. (Comitetul Comunităţii Baia Mare).

— Rugăm pe Bunul Dumnezeu, în a cărui lucrare aţi fost chemaţi ca să-I slujiţi, să vă facă parte de o continuă sănătate în trup, iar Duhul lui Hristos să desăvîrşească în Dumneavoastră virtuţile Mîntuitorului, ca în umilinţă, smerenie şi evlavie, să păstoriţi poporul Aşteptătorilor de Ziua a Şaptea. Cu înţelepciune de sus, să rezolvaţi toate problemele ce pot confrunta o biserică. ...Cu sfatul din ceruri, primit după rugăciuni stăruitoare, să fiţi înzestraţi, şi mai virtuoşi, cu o clar viziune şi înţelegere patriarhală. Să fiţi îndelung răbdători şi oameni ai păcii, lăsînd în orice împrejurare judecata pe seama lui Dumnezeu; să fiţi hotărîţi şi credincioşi Domnului în a păzi curăţia Bisericii Sale... Orice lucrare a dreptăţii s-o faceţi cu temere de Dumnezeu şi în spiritul Său de compasiune. Să nu vă temeţi de nimic altceva, decît ca nu cumva să nu vă îndepliniţi eu credincioşii îndatoririle ce vă revin, şi de a face mai puţin decît cere mandatul încredinţat vouă de Dumnezeu. (Comitetul Comunităţii Bucureşti-Crinul).

— Ne exprimăm încrederea, bucuria şi speranţa că Domnul vă va călăuzi... în marea însărcinare ce vi s-a încredinţat. În rugăciunile noastre Îi mulţumim din toată inima şi-L rugăm ca El să vă dea înţelepciune, pricepere şi putere, pentru rezolvarea tuturor problemelor cu care veţi fi confrunţaţi... Domnul să fie cu Dumneavoastră. (V. Sersea — Comunitatea Cîmpina).

MESAJUL

cele de a X-a Adunări Generale a Uniunii de Conferinţe A.Z.S. adresat credincioşilor comunităţilor şi pastorilor Bisericii A.Z.S. din Republica Socialistă România

(urmăre din cop. II a)

posibilitatea de a avea împreună cu noi la aceste lucrări, pe scumpii noştri fraţi: Neal Wilson, preşedintele Conferinţei Generale A.Z.S. şi Edwin Ludescher, preşedintele Diviziunii Euro-Africa, dovadă grăitoare a unităţii de credinţă şi iubire frăţească, cum şi a realităţii libertăţii religioase de care ne bucurăm în patria noastră.

Iubiţi Fraţi:

„Să nu obosim în facerea binelui, căci la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.”

Încolo, scumpii noştri fraţi, „tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună şi orice laudă, aceea să vă însufleţească”.

„Dumnezeul păcii să vă sfinţească El Insuşi pe deplin; şi duhul vostru, sufletul vostru şi trupul vostru, să vă fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Hristos" (I Tes. 5, 23). Maranatha!

În numele delegaţilor şi participanţilor la cea de a X-a Sesiune a Adunării Generale Elective a Uniunii:

Preşedintele Adunării Generale

D. POPA

Secretarul Adunării Generale

A. DELEA

Bucureşti

20 iulie 1980

4
Delegații și invitații la Adunarea Generală Electivă
din 20 iulie 1980, împreună cu toți pastorii Uniunii de Conferințe A.Z.Ș.
din R.S.R., prezenți la lucrările Sesiunii.

Editura Curierul Adventist

*Revista Curierul Adventist este organul oficial
al Cultului Creștin Adventist de Ziua a Șaptea
din Republica Socialistă România*

Apare la două luni, sub conducerea unui Comitet

Redacția și Administrația :

București, str. Labirint nr. 116 — Sector 3, Tel. 20.76.65

Redactor :

Dumitru Popa